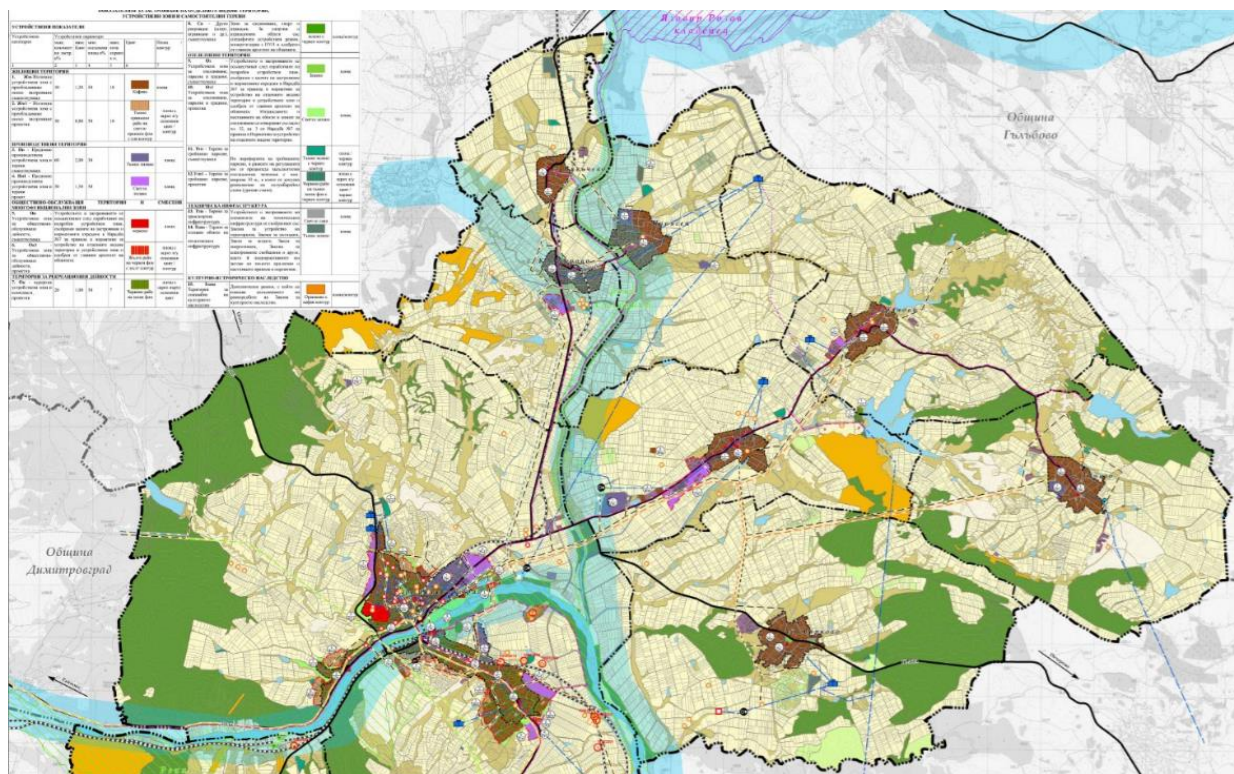

ЗАДАНИЕ

за определяне обхвата и съдържанието на
Доклад за Екологична оценка

на

„ОБЩ УСТРОЙСТВЕН ПЛАН НА
ОБЩИНА СИМЕОНОВГРАД”

Възложител:
Община Симеоновград

Март, 2018 г.

Съдържание

ВЪВЕДЕНИЕ	4
ИНФОРМАЦИЯ ЗА ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ НА ПЛАНА	4
I. ОПИСАНИЕ СЪДЪРЖАНИЕТО НА ОСНОВНИТЕ ЦЕЛИ НА ПЛАНА И ВРЪЗКА С ДРУГИ ПЛАНОВЕ И ПРОГРАМИ	4
1. Анотация на плана.....	4
2. Описание на основните цели и задачи на ОУП на Община Симеоновград	5
3. Концепция за устройствено развитие на Община Симеоновград.....	6
3.1. Техническа инфраструктура – съществуващо положение.....	8
3.2. Основни устройствени елементи, зони и територии, определени с проекта за ОУП на Община Симеоновград – баланс на територията	11
4. Връзка на плана с други планове и програми.....	11
II. ТЕКУЩО СЪСТОЯНИЕ НА КОМПОНЕНТИТЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ФАКТОРИТЕ, КОИТО ЗАМЪРСЯВАТ ОКОЛНАТА СРЕДА И ЕВЕНТУАЛНО РАЗВИТИЕ БЕЗ ПРИЛАГАНЕ НА ПЛАНА	17
1. Атмосферен въздух.....	17
2. Повърхностни и подпочвени води.....	19
3. Почви	20
4. Геоложка основа	20
5. Ландшафт.....	22
6. Природни обекти.....	23
7. Биологично разнообразие	28
8. Културно-историческо наследство.....	30
9. Фактори, които замърсяват или увреждат околната среда	32
9.1. Опасни вещества.....	32
9.2. Отпадъци	32
9.3. Рискови енергийни източници - шум, вибрации, радиации	32
10. Здравно-хигиенни аспекти на околната среда	33
11. Евентуално развитие на компонентите и факторите на околната среда без прилагане на плана	33
III. ХАРАКТЕРИСТИКА НА ОКОЛНАТА СРЕДА ЗА ТЕРИТОРИИ И ОБЕКТИ, КОИТО МОГАТ ЗНАЧИТЕЛНО ДА БЪДАТ ЗАСЕГНАТИ	33
IV. СЪЩЕСТВУВАЩИ ЕКОЛОГИЧНИ ПРОБЛЕМИ, УСТАНОВЕНИ НА РАЗЛИЧНО НИВО, ИМАЩИ ОТНОШЕНИЕ КЪМ ПЛАНА, ВКЛЮЧИТЕЛНО ОТНАСЯЩИ СЕ ДО РАЙОНИ С ОСОБЕНО ЕКОЛОГИЧНО ЗНАЧЕНИЕ	34
V. ЦЕЛИ НА ОПАЗВАНЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА НА НАЦИОНАЛНО РАВНИЩЕ, ИМАЩИ ОТНОШЕНИЕ КЪМ ПЛАНА И НАЧИНЪТ, ПО КОЙТО ТЕЗИ ЦЕЛИ И ВСИЧКИ ЕКОЛОГИЧНИ СЪОБРАЖЕНИЯ СА ВЗЕТИ ПОД ВНИМАНИЕ ПО ВРЕМЕ НА РАЗРАБОТВАНЕТО НА ПЛАНА	34
VI. ВЪЗМОЖНИ ЗНАЧИТЕЛНИ ВЪЗДЕЙСТВИЯ ВЪРХУ ОКОЛНАТА СРЕДА И ФАКТОРИТЕ, КОИТО Я УВРЕЖДАТ И ВРЪЗКИТЕ МЕЖДУ ТЯХ	34
VII. МЕРКИ, КОИТО СА ПРЕДВИДЕНИ ЗА ПРЕДОТВРЯВАНЕ, НАМАЛЯВАНЕ И ВЪЗМОЖНО НАЙ-ПЪЛНО ОТСТРАНЯВАНЕ НА НЕБЛАГОПРИЯТНИТЕ ПОСЛЕДСТВИЯ ОТ ОСЪЩЕСТВЯВАНЕТО НА ПЛАНА ВЪРХУ ОКОЛНАТА СРЕДА	34
VIII. МОТИВИ ЗА ИЗБОР НА РАЗГЛЕДАНИТЕ АЛТЕРНАТИВИ И ОПИСАНИЕ НА МЕТОДИТЕ ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА ЕКОЛОГИЧНА ОЦЕНКА, ВКЛЮЧИТЕЛНО ТРУДНОСТИТЕ ПО СЪБИРАНЕ НА НЕОБХОДИМАТА ЗА ТОВА ИНФОРМАЦИЯ	34
IX. ОПИСАНИЕ НА НЕОБХОДИМИТЕ МЕРКИ ВЪВ ВРЪЗКА С НАБЛЮДЕНИЕТО ПО ВРЕМЕ НА ПРИЛАГАНЕТО НА ПЛАНА - СРОКОВЕ, ОТГОВОРНИЦИ, САНКЦИИ	35
X. ИЗТОЧНИЦИ НА ИНФОРМАЦИЯ	35
XI. ПРИЛОЖЕНИЯ КЪМ ДОКЛАДА ЗА ЕКОЛОГИЧНА ОЦЕНКА	35

Използвани съкращения

ЗЗ	Защитена зона
ЗТ	Защитена територия
ОУП	Общ устройствен план
ЕО	Екологична оценка
ЕС	Европейски съюз
ЕК	Европейска комисия
НПР	Националната програма за развитие
НСРР	Националната стратегия за регионално развитие
НКПР	Националната концепция за пространствено развитие
ОСР	Областна стратегия за развитие
ОЕТК	Общоевропейски транспортни коридори
РПМ	Републиканска пътна мрежа
ОПМ	Общинска пътна мрежа
НКЖИ	Национална компания железопътна инфраструктура
ПСОВ	Пречиствателна станция за отпадъчни води
ПС	Подстанция

Въведение

Заданието за определяне обхвата и съдържанието на доклада за екологична оценка на „Общ устройствен план на Община Симеоновград“ е изготвено в изпълнение на изискванията на чл. 19а от Наредбата за условията и реда за извършване на екологична оценка на планове и програми (Наредбата за ЕО) (Приета с ПМС № 139 от 24.06.2004 г., обн. ДВ, бр. 57/2004 г., посл. изм. и доп. ДВ, бр. 3 от 5.01.2018 г., попр. ДВ, бр. 8 от 23.01.2018 г.). Заданието е съобразено с изискванията на Становище с изх. № БР-309/01.11.2013 г. на Директора на РИОСВ-Хасково.

Заданието е изготвено на база опита на независимите експерти, на които е възложено извършването на екологичната оценка на плана, както и в съответствие с нормативните изисквания за извършване на екологична оценка в Закона за опазване на околната среда и водите и Наредбата за ЕО. Съгласно тези изисквания:

- Докладът за екологична оценка се оформя като единен документ, който включва съдържателна част по чл. 86, ал. 3 от Закона за опазване на околната среда; списък на експертите и ръководителя на екипа, изготвили доклада за екологична оценка; декларации на всеки от експертите (по чл. 16, ал. 1 от Наредбата за ЕО); справка за проведени консултации и изразените при консултациите мнения, предложения, както начина на отразяването им; приложения;

- Като самостоятелно приложение към доклада за екологична оценка се изготвя нетехническо резюме, в обем не по-малък от 10 на сто от обема на доклада. Резюмеът съдържа необходимите нагледни материали - карти, снимки, схеми.

Информация за възложителя на плана

Възложител: Община Симеоновград, гр. Симеоновград, пл. „Шейновски“ №3

Телефон, факс и e-mail: тел.: 03781/23-41; факс: 03781/20-06; e-mail: obshtina_simgrad@abv.bg, www.simeonovgrad.bg

Лице за контакти: Милена Георгиева Рангелова – Кмет на Община Симеоновград

I. Описание съдържанието на основните цели на плана и връзка с други планове и програми

1. Анотация на плана

ОУП на Община Симеоновград се изготвя въз основа на Задание по чл. 125, ал. 1 от ЗУТ за изработване на Общ устройствен план (ОУП) на Община Симеоновград, приет с Решение № № 237 от 27.11.2013 г. на Общински съвет – Симеоновград (виж Приложение).

Необходимостта от изготвяне на актуален ОУПО Симеоновград е продиктувана от няколко обстоятелства:

- С влизането в сила на ЗИД на ЗУТ /обн. ДВ, бр.82 от 26.10.2012 г./ се поставят нови съществени изисквания към устройството на отделните видове територии и значително се ограничават инвестиционните намерения на физически и юридически лица при липса на действащ ОУПО;
- Наличието на актуален ОУПО Симеоновград е условие и предпоставка за кандидатстване и получаване на финансиране по линия на оперативните програми на европейските структурни фондове;
- ОУПО ще създаде благоприятни условия за инвестиционно проектиране и строителство в община Симеоновград;
- ОУПО ще допринесе за по-ефективното планиране на общинската територия, при прилагането на интегриран подход за постигане на устойчиво развитие в перспектива;
- Правилата и нормативите за прилагане на ОУПО ще допринесат за неговото и на общината по-добро управление.

ОУП се изготвя при спазване разпоредбите на:

- Закона за устройство на територията;

- Наредба № 7/22.12.2005 г. на МРРБ за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони;
- Наредба № 8/2001 г. на МРРБ за обема и съдържанието на устройствените схеми и планове;
- Закона за опазване на околната среда и водите;
- Закона за биологичното разнообразие;
- Други нормативни документи, имащи отношение по териториално-устройствените проблеми на ОУП на общината.

Етапите за изготвяне на „ОУП на Община Симеоновград” са:

- Изготвяне на Предварителен проект (ПП) на ОУП на община Симеоновград;
- Изработване на Окончателен проект на ОУП на община Симеоновград.

Съгласно чл. 17, ал. 3 на Наредба № 8, ОУПО Симеоновград се изработва с прогнозен период от 15 – 20 години.

2. Описание на основните цели и задачи на ОУП на Община Симеоновград

Основна стратегическа цел на Общия устройствен план на община Симеоновград е да служи като управленски инструмент в планирането и устройствената политика на местната власт, като създава оптимални пространствени и функционални структури и връзки за развитие, изграждане и комплексно устройство на цялата територия в хармонично единство на урбанизираните територии и на природните дадености, изхождайки от специфичните, регионални и местни условия, водеща до по-добра среда за живот на жителите на общината в близък и по-далечен план.

Специфичните цели, които трябва да бъдат постигнати с оглед на основната цел на плана са:

1. Идентифициране възможностите и ограниченията за развитие, като се изведат потенциалните ползи и ресурси и се предложат адекватни модели за тяхното ползване:

- Създаване на условия за развитие и обновяване на социално икономическия комплекс, така че да се осигури заетост на наличната и на потенциалната работна сила в общината;
- Предлагане на решения за ефективното използване на ресурсите и потенциалите на извън урбанизираната територия за целите на социално – икономическото развитие на общината.

2. Оценяване на регионалните връзки и контакти като се изведат възможните насоки на общи действия със съседни и други общини в постигането на общи цели:

- Анализ на транспортната инфраструктура и на настоящите и прогнозни потребности и предлагане на решение в съответствие с устройствената концепция /акценти – връзките с населените места в област Хасково и съседните области/;
- Извеждане на визия за устройствено развитие на общината на базата на интегриране на местните условия и възможности с тези от регионална значимост.

3. Развитие и трансформация на съществуващи и създаване на нови функции, както в населените места, така и в извън урбанизираните територии в обхвата на общината; предлагане на функционално дефиниране на населените места:

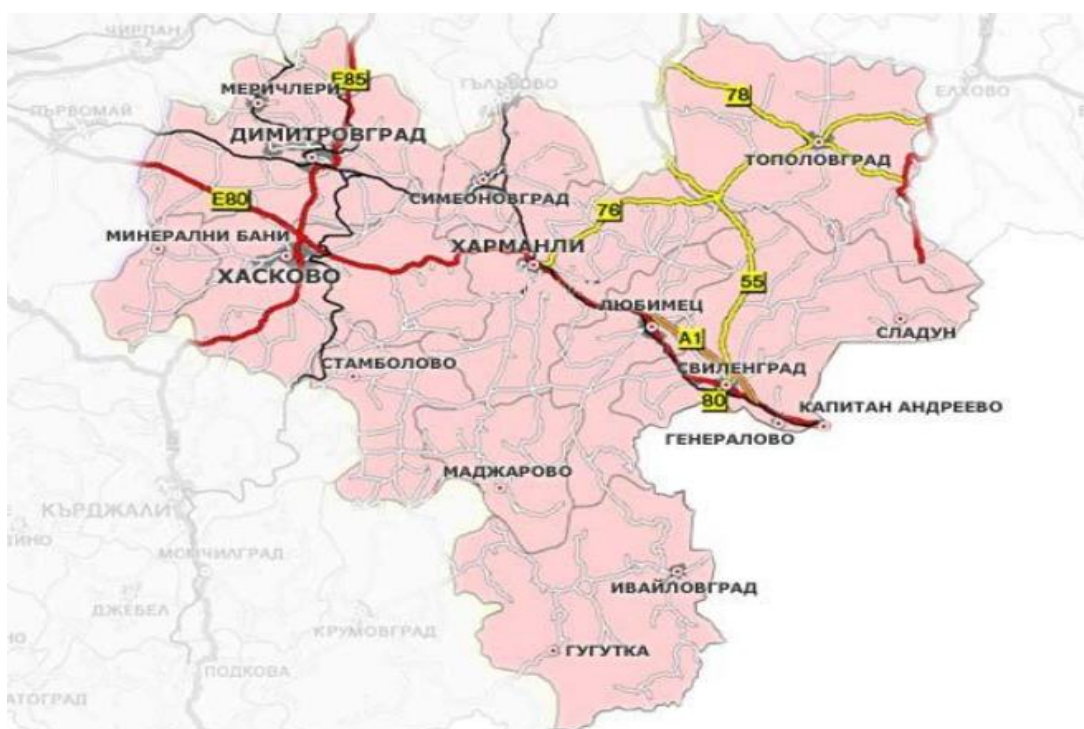
- Преразпределение на функции, което да осигури обживяване на населените места;
- Обединение на населените места в система и интегрирано управление на публичните услуги;
- Органично и функционално обвързване на град Симеоновград с останалите населени места в екологично, икономическо, художествено и културно отношение;
- Активизиране на малките населени места и формиране на по широк спектър на функции в тях;
- Формиране на „контактни зони” около населените места и зоната на активно влияние на туристическите активности.

3. Концепция за устройствено развитие на Община Симеоновград

Общият устройствен план се изготвя за територията на Община Симеоновград, Област Хасково.

Община Симеоновград се намира в границите на Южна България и е от четвърти функционален тип. Разположена е в Южния централен район - един от обособените 6 района за планиране в България съгласно разпоредбата на Регламент № 1059/2006 г. на ЕС. Община Симеоновград се намира в североизточната част на Хасковска област и на юг граничи с община Харманли, на запад – с общините Хасково и Димитровград, а на север и изток съответно с община Гълъбово и община Опан от Област Стара Загора. Заема територия от 222.94 км². В границите ѝ влизат 9 населени места с техните землища, а именно: град Симеоновград, с. Дряново, с. Калугерово, с. Константиново, с. Навъсен, с. Пясъчево, с. Свирково, с. Троян, с. Тянево.

На *фигура 1* и *фигура 2* са показани местоположението на община Симеоновград сред общините на Хасковска област и разположението на населените места в общината.

Фигура 1: Разположение на община Симеоновград в територията на област Хасково

Симеоновград е сравнително малка община с население по населени места по последно преброяване от 17.07.2012 г. - 9 582 души, от които 7 701 обитават общинския център, а останалите 1 881 души – селата.

В йерархичната система от градове-центрове, като общински и основен център в общината град Симеоновград попада в 5^{то} ниво.

Административният статут и категориите на населените места, както и категориите им по Наредба № 7, §1, ал. 1 и 2 са следните:

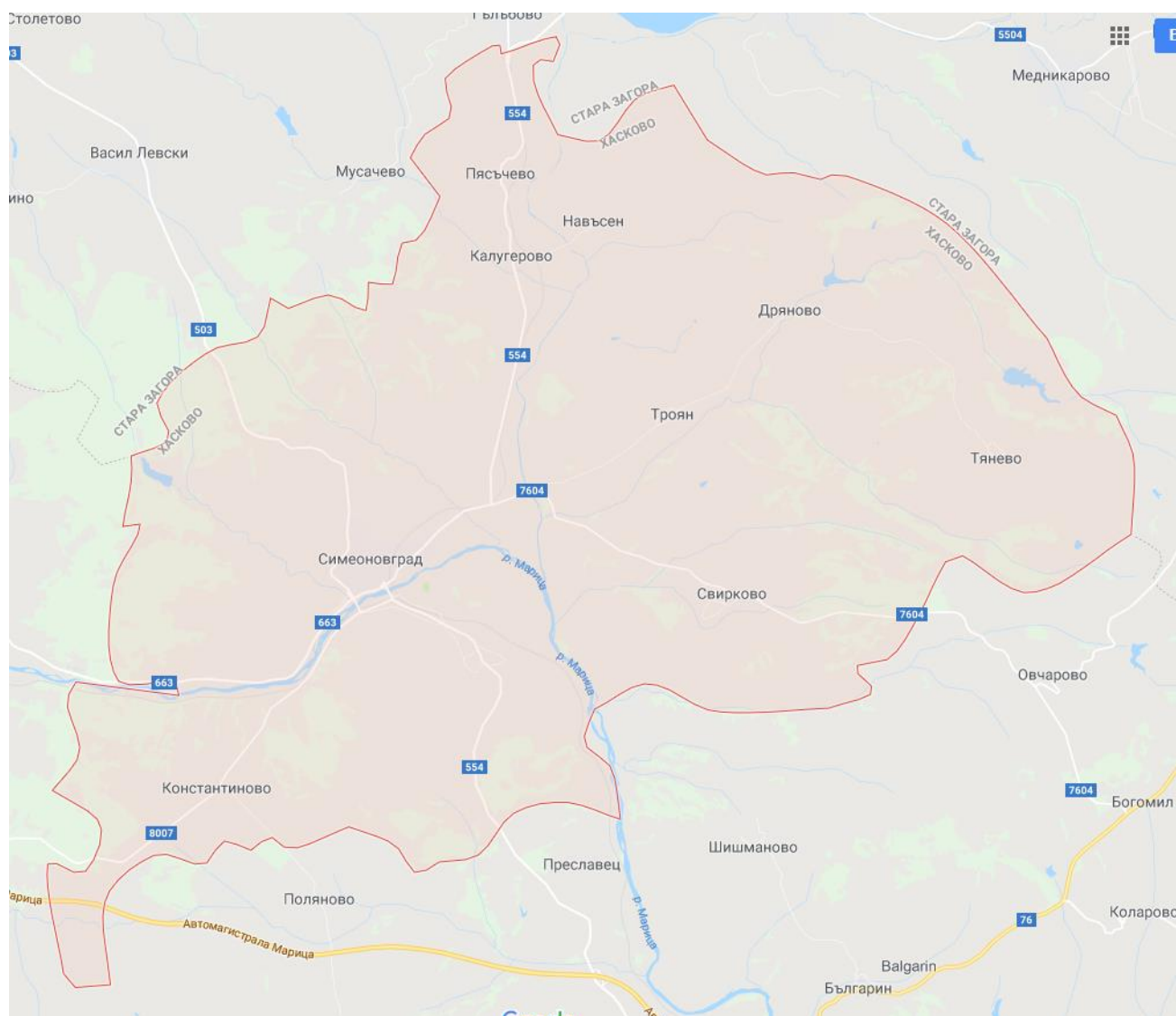
➤ в категорията „много малки градове“ - с население до 10 000 жители - гр. Симеоновград (7 701 души по последно преброяване 17.07.2012 г.; 6 226 души към 31.12.2016 г. по текуща демографска статистика).

Селата се категоризират в две групи:

➤ в категория „малки села“ с население от 250 до 1000 жители - с. Свирково (426 души 2012 г., 390 към 31.12.2016 г.) и с. Тянево (325 души 2012 г., 273 към 31.12.2016 г.);

➤ в категория „много малки села“ с население до 250 жители - с. Навъсен (211 души 2012 г., 212 към 31.12.2016 г.); с. Калугерово (241 души 2012 г., 233 към 31.12.2016 г.); с. Троян (229 души 2012 г., 205 към 31.12.2016 г.); с. Константиново (235 души 2012 г., 248 към 31.12.2016 г.); с. Дряново (130 души 2012 г., 127 към 31.12.2016 г.); с. Пясъчево (65 души 2012 г., 89 към 31.12.2016 г.).

Фигура 2: Разположение на населените места в община Симеоновград

В община Симеоновград липсват населени места, които да са обезлюдени, въпреки че територията не е гъсто населена. Средната гъстота на населението е по-ниска от тази за областта. Урбанизираността на територията е изключително висока - 73,32% градско население.

Урбанистичната структура на общината е подчертано центрична с концентрация на функции в общинския център и периферни селища с различен характер. В общинския център град Симеоновград са съсредоточени административното и социално обслужване и основната част от икономическата дейност в общината. Селата с най-голям брой население на територията са: с. Свирково, с. Калугерово и с. Тенево.

Осите на урбанистично развитие за територията на страната на ниво „район за планиране“ следват Националната концепция за пространствено развитие, Националната стратегия за регионално развитие и Регионалният план за развитие на Южен централен район.

Община Симеоновград се тангира от една от главните оси на развитие, определена от НСРР, по направление, свързващо градовете София, Велико Търново и Хасково.

Населените места в общината са свързани помежду си и с останалата част на страната чрез съществуваща пътна мрежа.

В териториалната структура на община Симеоновград определящо влияние за пространственото разположение на населените места има релефът – равнинен и отчасти хълмист релеф, който е предпоставка за хетерогенното разпределение на селищата от части основно по протежението на реките, което формира линеарния характер на пространствената структура, както на селищната мрежа, така и на повечето от населените места.

В пространствената структура на общината се открояват няколко основни направления, по които са разположени повечето селищни структури.

Пространствената структура на комуникационната система и мрежата от населени места следва естествените форми на релефа, разполагайки се по поречията на реките, което е фактор за устойчивото и развитие и изпълнение на основните ѝ функции във времето. Характерно за пространствената структура на селищната мрежа е тенденцията за усвояване на нови терени по дължината на комуникационните връзки, като на някои места тези нови образувания постепенно се сливат със съществуващите селища.

3.1. Техническа инфраструктура – съществуващо положение

Водоснабдяване и канализация

Територията на общината разполага с добри в количествено и качествено отношение водоизточници, които на места не се използват рационално и възниква недостиг на вода в някои от населените места. Съществуващата водоснабдителна мрежа е остаряла и се нуждае от подмяна и реконструкция.

Всички населени места на територията на общината са водоснабдени. Няма населени места, където липсва питейно водоснабдяване. Водоснабдяването се осигурява от 11 източника, от които 2 дренажа и 9 речни водохващания. Главно водоснабдяването се осъществява чрез речни водохващания. Енергоемкостта на водопроизводството в района е сравнително високо. Цялото водно количество в района се подава помпажно. Това се обяснява с равнинния характер на релефа, който на места налага припомпване на водата и увеличава нейната себестойност. Водопроводната мрежа се състои от 67% вътрешни и 33% външни водопроводи.

Средните загуби във външната мрежа са големи поради твърде дългата, амортизирана и неефективно изградена преносна система. Основно за нея е, че тя е изградена на основата на азбестово-циментови тръби (над 80%) и по европейските и националните стандарти не отговаря на изискванията за качество на подаваната питейна вода.

На територията на общината няма населени места с режим на ползване на водата. Населението в общината се осигурява с питейна вода от ВиК – Хасково, което поддържа и стопанисва водопроводните мрежи, както и съответните канализационни мрежи.

Качествата на питейните води не е задоволително. Съществуват не малко населени места, където в състава на питейните им води количеството на нитратите е значително над нормите. Хлорирането на водите също не е на необходимото ниво и се прави епизодично.

Изградеността на водопреносната система е на сравнително добро ниво в общинския център, но в голяма си част тя е амортизирана и има нужда от рехабилитация.

С цел подобряване водоснабдяването в населените места през 2008 г. са изпълнени проекти за подобряване водоснабдяването на селата Навъсен, Калугерово, Пясъчево и Константиново. През 2011 г. е реализиран проект и за подмяна на водопровод и канализационна мрежа - гл. колектор I по ул. Димитър Благоев, кв. Йорданово, гр. Симеоновград.

Водоснабдяването на промишлеността в Община Симеоновград се осъществява от същите водоизточници и от същата водопреносна мрежа, които се използват за питейни нужди. Използваните количества вода от промишлеността са незначителни и се консумират предимно в общинския център. На много места питейната вода се използва за напояване.

Насоките за развитие в сферата на водоснабдяването са следните:

- ✓ Необходима е поетапна модернизация на водопроводната мрежа, като в последният ѝ етап всички азбестово-циментови тръби трябва да са подменени с такива, които да отговарят на европейските и националните стандарти;
- ✓ Местните водоизточници са с достатъчен дебит за да задоволяват напълно както промишлените, така и питейните нужди, при добра модернизация на водоснабдителната мрежа дори и при повишаване на необходимите водни количества, което не се очаква.

На територията на община Симеоновград канализационна система съществува единствено в общинския център. Нейната дължина е 12 км, дължината на колектора е 1 км, а броя на канализационните отклонения е 400. Степента на изграденост на канализационната система в Общината е 20%. В населените места отпадъчните води се събират в септични ями и попивни кладенци или свободно се заустват, което води до замърсяване на подземните води. Липсват пречиствателни съоръжения за отпадните води. Битовите и промишлени отпадъчни води съдържат големи количества вещества от органичен и неорганичен характер и са основни фактори за замърсяването на водните течения. Замърсяването на почвените води е предизвикано от инфилтрирани речни води.

На територията на Общината няма изградени ПСОВ и ПСПВ.

Необходимо е проблемът с изграждането на канализационна мрежа и отвеждането на отпадъчните води да бъде решен, тъй като по този начин ще се подобри качеството на живот на населението, ще се подобри инфраструктурата, необходима за развитието на общината и ще се работи ефективно в посока опазване на околната среда.

Насоките за развитие в тази сфера са:

- ✓ изграждане на канализационна мрежа в населените места – Дряново, Калугеорово, Константиново, Навъсен, Пясъчево, Свирково, Троян, Тянево.
- ✓ изграждане на пречиствателни съоръжения за отпадни води.

Пътна инфраструктура и транспорт

На територията на община Симеоновград са разположени 10.52 км третокласни пътища от републиканската пътна мрежа, 13.9 км четвъртокласна общинска пътна мрежа и 85.68 км улична пътна мрежа. През територията на Общината не преминават автомагистрали, първокласни и второкласни пътища.

С окончателното изграждане на автомагистрала „Марица“ ще бъде изграден пътен възел „Симеоновград“ в района на землището на село Константиново. Като цяло, общинската пътна и улична мрежа в Общината е силно амортизирана. За периода 2007-2013 г. е извършвана реконструкция на уличната мрежа в гр. Симеоновград и селата със средства от общинския бюджет и по програма САПАРД. За подобряване на общинската пътна мрежа са реализирани проекти за възстановяване мост на път IV - 53479 с. Навъсен - с. Калугерово при км 1 + 117 и мост на път IV - 53479 с. Навъсен - с. Калугерово при км 1 + 265 и възстановяване и укрепване на път и водосток.

Предстои стартиране на СМР по проект „Реконструкция на част от междуселищната пътна инфраструктура на община Симеоновград“ - НКV2222 /I - 8, Хасково - Харманли/ - Поляново - Граница Община /Харманли - Симеоновград/ -Константиново /II - 8007/ и НКV2161 /III7604 Свирково - Симеоновград/- Троян-Дряново – Тянево“. Проектът е финансиран от ПРСР към ДФЗ и очакваните резултати са подобрена междуселищна инфраструктура в обектите, предмет на проекта.

Ежедневно през общината се движат автобуси към Хасково, Харманли и Гълъбово, основен превозвач до гр. Симеоновград е „Тони-ГД-2010“ ЕООД. Транспортната дейност чрез автобусен транспорт се осъществява от частни фирми, осъществяващи разписания в Общинската, Областната и Републиканската транспортни схеми.

Железопътна инфраструктура

Жителите на Общината се обслужват от частна автогара с частни линии. През общината преминава ж. п. линия София - Симеоновград - Свиленград, с основна ж.п. гара Симеоновград. Преминава и жп линия Симеоновград - Нова Загора

Транспортна достъпност и осигуреност на територията

Общинският център гр. Симеоновград се намира на 30 км от международния път Е-80 и на 28 км от областния център Хасково. Дължината на уличната мрежа на общината е 85.68 км.

Община Симеоновград се намира в непосредствена близост до транс континенталния коридор: ж. п. линията от Западна Европа през София - Пловдив - Димитровград - Свиленград за Истанбул, Близкия Изток, Азия.

Най-близките гранични контролно-пропускателни пунктове до община Симеоновград са:

- Капитан Андреево - намиращ се на 50 км. югоизточно от гр. Симеоновград;
- Капитан Петко Войвода - намиращ се на 55 км от гр. Симеоновград;

Всички села в общината имат връзка както с общинския, така и с областния център. Ежедневно през общината се движат автобуси към Хасково, Харманли и Гълъбово. В община Симеоновград транспортът е представен от автомобилен и железопътен транспорт.

Чрез удобни пътища и ж.п. линии градът се свързва с градовете Пловдив и София през Димитровград, със Свиленград през Харманли. Преки шосета свързват града с Хасково, Харманли, Стара Загора, Гълъбово и Димитровград. Гражданите се обслужват от Автогара, разполагаща със собствени автобуси и частна линия „Арда тур“ - гр. Хасково.

Бъдещото доизграждане и развитие на транспортно-комуникационната система на общината се свързва със следните основни изисквания:

- ✓ Цялостно оптимизиране на системата от комуникационни артерии с оглед осигуряване на благоприятни условия за функциониране на града, целесъобразни връзки между отделните му зони и възможностите за бъдещо териториално разширяване;
- ✓ Реконструкция и отваряне на възможни напречни връзки за облекчаване трафика по основни направления, чрез намаляване паразитните пътувания;
- ✓ Оптимизиране комуникационните връзки на града в контекста на възможностите за бъдещо развитие на градската територия.

Телекомуникации

В община Симеоновград дейността по телекомуникационни услуги включва основно предоставянето на телефонни услуги на физически и юридически лица. Далекосъобщителните услуги се предоставят от цифрова централа. Всички населени места на територията на община Симеоновград са телефонизирани. Мрежата на мобилните оператори на територията на община Симеоновград има добър обхват. Интернет комуникациите се осъществяват посредством два доставчика.

Електроенергийна система

В община Симеоновград е изградена подстанцията “Марица Изток” 400/220/110 kV, която е основен възел на националната електроенергийна система, с обща инсталирана трансформаторна мощност 1030 MW. Енергийната система на община Симеоновград се характеризира с добре изградена мрежа – 20 kV и инженерно-технически съоръжения. Тя не създава сериозни конфликти по отношение на захранването с електроенергия на битовите потребители и производствените консуматори.

Всички населени места на територията на община Симеоновград са електрифицирани. Видове електропроводи:

- Въздушни линии – 20 kW, 112 км;
- Въздушни линии мрежи ниско напрежение –105 км;
- Кабелни линии – 20 kW, 22 км;

Кабелни линии ниско напрежение –21 км.

Има необходимост от по-нататъшна модернизация на уличното осветление и въвеждане на енергоэффективно осветление във всички населени места на общината.

Насоките за развитие в тази сфера са:

- ✓ Електроенергийната система на прилежащата територия е добре развита и оразмерена да поема по-голямо натоварване. Техническото състояние на използваните съоръжения е добро и към настоящия момент не е необходимо изграждането на нови такива;
- ✓ На лице са достатъчно мощности при необходимост да бъдат захранени новоизградени производствени или жилищни територии.

С предвижданията на плана се предлагат устройствени мерки, свързани с реконструкция на съществуващата и изграждане на нова, модерна ВиК, електро- и телекомуникационна инфраструктура, осигуряваща потребностите на населението и временно пребиваващите. Последните ще бъдат разгледани подробно в Доклада за ЕО.

3.2. Основни устройствени елементи, зони и територии, определени с проекта за ОУП на Община Симеоновград – баланс на територията

БАЛАНС НА ТЕРИТОРИЯТА							
Наименование на териториалния елемент	Площ на съществуващи елементи		Площ на проектни елементи		Увеличение площ /ха/	Намаление площ /ха/	Изменение
	площ /ха/	%	площ /ха/	%			
Територии с общо предназначение							
1. Жилищни функции	747.16	3.35	786.27	3.53	39.11		5.23
2. Обществено-обслужващи функции	30.04	0.13	35.73	0.16	5.68		18.92
3. Производствени дейности	74.68	0.34	148.25	0.67	73.57		98.51
4. Складови дейности	17.82	0.08	17.82	0.08			
5. Рекреационни дейности, курорти и вилни зони	0.00	0.00	10.13	0.05	10.13		
6. Озеленяване, паркове и градини	4.20	0.02	69.91	0.31	65.71		1564.81
7. Спорт и атракции	2.27	0.01	2.27	0.01			
8. Комунално обслужване и стопанство	59.33	0.27	59.33	0.27			
9. Земеделски територии, в т.ч.:							
9.1. Обработваеми земи-ниви	12092.88	54.28	11970.49	53.73		122.39	-1.01
9.2. Обработваеми земи-трайни насаждения	263.70	1.18	263.70	1.18			
9.3. Необработваеми земи	3239.07	14.54	3191.17	14.32		47.90	-1.48
10. Горски територии, в т.ч.:							
10.1. Гори	3672.53	16.48	3672.53	16.48			
10.2. Защитни гори	0.00	0.00	0.00	0.00			
10.3. Рекреационни гори	0.00	0.00	0.00	0.00			
10.4. Горски земи	743.61	3.34	743.61	3.34			
11. Водни площи	557.84	2.50	560.47	2.52	2.63		0.47
12. Транспорт и комуникации	261.75	1.17	261.75	1.17			
13. Техническа инфраструктура	65.68	0.29	65.68	0.29			
14. Недефиниран НТП и функция	421.63	1.89	393.51	1.77		28.12	-6.67
15. Гробищен парк	22.76	0.10	24.34	0.11	1.59		6.97
Защитени и нарушени територии							
А) За природозащита	0.00	0.00	0.00	0.00			
Б) За опазване на културното наследство	3.18	0.01	3.18	0.01			
В) С особена териториалноустройствена защита	0.00	0.00	0.00	0.00			
Г) За възстановяване и рекултивация	0.56	0.00	0.56	0.00			
Д) С активни и потенциални свлачища и сруттища	0.00	0.00	0.00	0.00			
Е) Други нарушени територии	0.00	0.00	0.00	0.00			
Ж) Обща площ (с отчитане на припокриването)	0.00	0.00	0.00	0.00			
Обща площ:	22280.70		22280.70				

4. Връзка на плана с други планове и програми

От програмните и стратегическите документи тясна връзка с предмета на плана имат Националната програма за развитие „България 2020“, Националната стратегия за регионално развитие на Република България за периода 2012-2022 г., Националната концепция за пространствено развитие за периода 2013 - 2025 г., Националната стратегия за развитие на горския сектор в Република България за периода 2013 - 2020 г. (НСРГСРБ 2013 - 2020), Стратегическият план за развитие на горския сектор 2014 - 2023 г., Националната стратегия за развитие на ловното стопанство 2012 - 2027 г., Регионалният план за развитие на Южен централен район за периода 2014-2020 г., Областната стратегия за развитие на област Хасково 2014 - 2020 г., Общински план за развитие на Община Симеоновград за периода 2014 - 2020 г. и др.

Националната програма за развитие „България 2020“ (НПР БГ2020) е водещият стратегически и програмен документ, който конкретизира целите на политиките за развитие на страната до 2020 г. Визията, целите и приоритетите на НПР БГ2020 са дефинирани на базата на изготвен за целта социално-икономически анализ, както и на получените становища в рамките на публичните дискусии на всеки един етап от изработването на документа. Формулираните цели на правителствените политики ще осигурят постигането на ускорен икономически растеж и повишаване на жизнения стандарт на българските граждани в средносрочен и дългосрочен план.

НПР БГ2020 е документ за националните решения за растеж. Той е в съответствие с ангажиментите на България на европейско и международно ниво, но възплачва стремежа на държавата за избор на национален Път за напредък.

НПР БГ2020 е интегриран документ за социално-икономическото развитие на България до 2020 г, показващ връзката между приоритетите на ЕС в контекста на Стратегията „Европа 2020“ и националните приоритети на България. Той обхваща пълния комплекс от действия на държавата в областта на социално-икономическото развитие, като същевременно определя мястото на мерките за постигане на националните цели, чието реализиране е заложено в Националната програма за реформи, Конвергентната програма и всички действащи стратегически и програмни документи. Поради това НПР БГ2020 осигурява и основа за програмния документ по Кохезионната политика на ЕС за периода 2014-2020 г.

Националната стратегия за регионално развитие (НСРР) за периода 2012-2022 г. е основният документ, който определя стратегическата рамка на държавната политика за постигане на балансирано и устойчиво развитие на районите на страната и за преодоляване на вътрешнорегионалните и междурегионалните различия/неравенства в контекста на общоевропейската политика за сближаване и постигане на интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж.

НСРР определя дългосрочните цели и приоритети на политиката за регионално развитие, която има интегрален характер, дава възможност за координация на секторните политики на територията и съдейства за тяхното синхронизиране.

Главната стратегическа цел на НСРР е „Постигане на устойчиво интегрирано регионално развитие, базирано на използване на местния потенциал и сближаване на районите в икономически, социален и териториален аспект“. ОУП следва да допринесе за реализацията на някой от стратегическите цели, заложи в НСРР 2012-2022 г., като някои от тях са: „Балансирано териториално развитие чрез укрепване на мрежата от градове-центрове, подобряване свързаността в районите и качеството на средата в населените места“ и „Социално сближаване и намаляване на регионалните диспропорции в социалната сфера чрез развитие и реализация на човешкия капитал“;

Национална концепция за пространствено развитие за периода 2013 - 2025 г.

Националната концепция за пространствено развитие е стратегически документ, определящ пространствено-устройствената основа за развитие и планиране на елементите на националната територия, с цел постигане на комплексно и интегрирано планиране за осъществяване не само на регионалното, но и на отделните социално-икономически секторни планирания на национално ниво, в контекста на общеевропейското пространствено развитие. Концепцията служи за подпомагане на различните секторни политики в различните йерархични нива, включително и на ниво град. НКПР дава визия за бъдещото пространствено развитие на територията през 2025 г.;

Националната стратегия за развитие на горския сектор в Република България за периода 2013 - 2020 г. (НСРГСРБ 2013 – 2020) е интегриран документ за развитие на горския сектор до 2020 г., формулиращ националните приоритети в съответствие с европейската рамка за планиране в сектора. НСРГСРБ 2013 – 2020 г. е съобразена и с националните стратегически документи.

В резултат от прилагането на НСРГСРБ 2013 - 2020 се очаква да се запазят и обогатят екологичните, социалните и икономическите функции на горите. Устойчивото развитие на горския сектор ще стимулира икономическото развитие на страната като цяло, ще допринесе за повишаване качеството на живот и за подобряване състоянието на околната среда.

Стратегическият план за развитие на горския сектор 2014 - 2023 г. е от особено значение и се очаква да бъде мост между стратегическата визия за сектора и конкретните действия за нейното постигане. Мисията на Стратегическия план за развитие на горския сектор е да определи конкретните действия за изпълнение на стратегическите цели, приоритетите и мерките, заложи в Националната стратегия за развитие на горския сектор в Република България 2013-2020 г., осигурявайки условия за постигане на заложената в нея Визия.

Стратегическият план за развитие на горския сектор идентифицира оперативни цели и дейности, групирани в съответствие със заложените в Стратегията стратегически цели, приоритети и мерки. В допълнение Планът включва оценка на нужните ресурси, очакваните резултати, отговорните и ангажирани институции, комуникационна и медийна политика и индикатори и правила за извършване на мониторинг на изпълнението.

Националната стратегия за развитие на ловното стопанство 2012 – 2027 година има за цел да очертае насоките за развитие на ловното стопанство в условията на пазарна икономика и да отговори на предизвикателствата на новите виждания за устойчиво развитие и опазване на всички възобновими природни ресурси. Нейната мисия е в дългосрочен план да даде основните насоки за устойчивото развитие и ползване на дивечовите запаси, да защити и опази биологичното разнообразие и местообитанията и възстанови изчезнали видове, както и да намали, а в някои случаи и да елиминира влиянието на факторите, които влияят негативно върху дивечовите популации. Очакванията са към 2027 година в България да има устойчиво развитие и ползване на дивечовите ресурси, запазено биологично разнообразие и ценни и редки видове и повишена производителност на местообитанията и на добитите в тях продукти.

Националната стратегията за развитие на ловното стопанство гарантира прилагането на Европейското и международно природозащитно законодателство в Българското законодателство и е естествено продължение на Националната стратегия за опазване на биологичното разнообразие в България и на Стратегията за развитие на горите 2013 - 2020 година. Тя определя целите на ловностопанската дейност у нас, насочени преди всичко в защита на биоразнообразието и генофонда на страната ни и на месните видове дивеч при съвместяване интересите на държавата и на собствениците на земи и гори със стопанисващите дивеча.

Регионалният план за развитие (РПР) на Южен централен район (ЮЦР) като един от шестте плана за развитие на ниво 2 за периода 2014-2020 г. е съществен елемент в йерархичната система от документи за стратегическо планиране на регионалното развитие. Той определя средносрочните цели и приоритети за устойчиво интегрирано регионално и местно развитие на територията на района, отчитайки специфичните му характеристики и потенциал за развитие.

РПР на ЮЦР е разработен на основата на интегриран подход и като планов документ от междинно йерархично ниво, осъществява връзката и координацията между стратегическите документи за регионално развитие от другите териториални нива – Националната стратегия за регионално развитие, Областните стратегии за развитие и Общинските планове за развитие. Важна задача на РПР е да следва зададената в Националната стратегия за регионално развитие 2012–2022 г. (НСРР) обща стратегическа платформа, като същевременно я пренесе на по-ниските териториални нива.

Съгласно плана **Визията** за развитие на района е „ЮЦР – привлекателно място за живеене, бизнес и туризъм, с по-добри условия за комуникация и съхранено природно, и културно наследство”. В така формулираната визия е заложила прогнозата, че в резултат от прилагането на РПР на ЮЦР ще се подобри икономическото и социално състояние на района на основата на устойчиво и балансирано развитие посредством инвестиции в инфраструктурата и човешките ресурси на района. За реализирането на визията се разчита на конкурентоспособността на регионалната икономика и на местните ресурси и потенциал, които с помощта на финансовите инструменти на ЕС и национални средства ще се превърнат в конкурентни предимства. Инвестициите в човешкия капитал и социална инфраструктура ще допринесат за социалното сближаване. Териториално балансираният растеж ще се постигне чрез укрепване на градовете центрове и подобряване на свързаността в района и качеството на средата в населените места. При такова съчетание ЮЦР може да се превърне в

привлекателно място за живот и бизнес и да осигури висок жизнен стандарт на населението.

Съобразявайки се с НСРР, РПР на ЮЦР поставя идеята за икономическо, социално и териториално сближаване на европейско, национално и регионално ниво във фокуса на стратегическите си цели:

- ✓ *Стратегическа цел 1:* Икономическо сближаване в национален и вътрешнорегионален план базирано на щадящо/екологосъобразно ползване на собствени ресурси;
- ✓ *Стратегическа цел 2:* Социално сближаване и намаляване на междуобластните неравенства чрез инвестиции в човешкия капитал и социална инфраструктура;
- ✓ *Стратегическа цел 3:* Развитие на трансгранично и транснационално сътрудничество в принос на икономическото и социалното развитие и сближаване;
- ✓ *Стратегическа цел 4:* Балансирано териториално развитие чрез укрепване на градовете-центрове, подобряване свързаността в района и качеството на средата в населените места.

Областната стратегия за развитие на област Хасково 2014 - 2020 г. е основен стратегически документ, който определя рамката за развитие и устройство на областта и е стратегически документ, който кореспондира с Регионалния план за развитие и общинските планове за развитие. Тази тясна взаимовръзка между отделните равнища на планиране и управление в страната е показател за синхрон и допълняемост при стратегическото целеполагане с оглед на регионалното развитие. Областната стратегия за развитие на Област Хасково има за цел „да се постигне висока степен на социално-икономическо развитие на област Хасково в условията на устойчиво и балансирано развитие на районите в Република България“, както и „да се повиши териториалната свързаност и устойчивост за подобряване качеството на живот в област Хасково“.

Визията за развитието на областта отразява желанието за достигане на определено ниво на развитие на област Хасково за конкретния планов период 2014 – 2020 г., използвайки местните природни, социални и икономически потенциали, чрез формулиране на политическа и стратегическа рамка с цел устойчиво усвояване на тези потенциали и валоризация на предимствата на областта. През периода на действие на областната стратегия и особено през последните години се увеличиха предизвикателствата и заплахите в европейски, национален и регионален мащаб вследствие на глобализацията, икономическата криза, демографския упадък, климатичните промени, енергийната зависимост, рискът от възможната загуба на биоразнообразие и на природно и културно наследство.

Независимо от новите реалности, общата представа за желаното бъдещо развитие и състояние на област Хасково следва да продължи да носи основните черти на позитивни представи и очаквания за: „динамично развитие“, „устойчиво развитие“, „оптимален икономически растеж и заетост“, „подобро качество на живот“, „съхранено природно и културно наследство“. В такава насока е формулирана визията за развитие на област Хасково в периода 2014–2020 г.: „*Област Хасково - подобряване на средата и качество на живот чрез оптимално използване на местния потенциал*“.

Във визията е заложена прогнозата, че в резултат от прилагането на Стратегията за развитие на Хасковска област, ще се повиши значително степента на икономическо развитие и ще се подобрят условия за живот в населените места в областта, като стремежът е към приближаване към средното ниво на социално-икономическо развитие в ЕС, реализирайки интелигентен, устойчив, приобщаващ и щадящ околната среда и нейните ресурси растеж. Ще се разчита на специфичният потенциал на областта за развитие на традиционните отрасли и използване на стратегическото му географско положение на границата на три държави. За реализирането на визията се разчита на местните ресурси и потенциал, които с помощта на финансовите инструменти на ЕС, ще се превърнат в конкурентни предимства. Освен това се обръща внимание на запазването и подчертаването на регионалната идентичност на района и неговото културно богатство и многообразие, което би спомогнало за създаването на позитивен имидж (в съответствие с

новата насоченост на общоевропейската политика за съхраняване и развитие на вътрешния потенциал, многообразието, националните и регионалните традиции и идентичност).

Желаният резултат, формулиран във визията за развитие на област Хасково, ще се постигне чрез съчетанието на многопосочни действия, които най-общо целят сближаване – икономическо, социално, териториално и екологическо.

Стратегическите цели на ОСР са формулирани в реално измерими и ясни дефиниции, реализирането на които ще доведат до постигане на описаното във Визията желано състояние на област Хасково. С обективната оценка на изпълнението на заложените цели, ОСР предлага и пакет от конкретни индикатори за проследяването на всяка една от петте стратегически цели:

- *Стратегическа цел 1:* „Икономическо сближаване на областно и регионално ниво чрез използване на собствения потенциал“;
- *Стратегическа цел 2:* „Социално сближаване и намаляване на различията между общините и с другите области чрез инвестиции в човешкия капитал и социалната инфраструктура“;
- *Стратегическа цел 3:* „Балансирано териториално развитие чрез укрепване на градовете-центрове, подобряване свързаността в областта и качеството на средата в населените места“;
- *Стратегическа цел 4:* „Развитие на трансгранично и транснационално сътрудничество в принос на икономическото и социалното развитие и сближаване“;
- *Стратегическа цел 5:* „Запазване и подобряване качествата на околната среда чрез интегриране на глобалните екологични цели и развитие на екологичната инфраструктура“.

Стратегическите цели ще се изпълняват посредством съответните приоритети:

- *Приоритетна цел 1.1:* „Повишаване конкурентоспособността на регионалната икономика и подкрепа за малкия и средния бизнес“;
- *Приоритетна цел 1.2:* „Развитие на устойчиво земеделие и туризъм“;
- *Приоритетна цел 2.1:* „Подобряване на достъпа до образователни, здравни, социални, културни услуги и развитие на спортната инфраструктура“;
- *Приоритетна цел 2.2:* „Повишаване на административния капацитет на областно, общинско и местно ниво и подобряване конкурентоспособността на човешките ресурси“;
- *Приоритетна цел 3.1:* „Подкрепа за интегрирано развитие на градовете и подобряване качеството на градската среда“;
- *Приоритетна цел 3.2:* „Подобряване свързаността на областта във вътрешен, национален и международен план“;
- *Приоритетна цел 3.3:* „Подобряване качеството на живот в селските райони“;
- *Приоритетна цел 4.1:* „Развитие на трансграничното сътрудничество и мобилизиране потенциала на периферните гранични територии“;
- *Приоритет 4.2:* „Развитие на междурегионално и транснационално сътрудничество в помощ на постигане на стратегическите цели за развитие“;
- *Приоритетна цел 5.1:* „Превенция на климатичните промени и борба с техните последствия“;
- *Приоритетна цел 5.2:* „Запазване и подобряване на качествата на околната среда“;
- *Приоритетна цел 5.3:* „Подобряване на инфраструктурата за опазване на околната среда“.

Общински план за развитие на Община Симеоновград за периода 2014-2020 г. е документ със стратегическо планиране и програмиране на устойчивото местно развитие, който се разработва в съответствие с предвижданията на ОСР на област Хасково за периода 2014-2020 г. и останалите стратегически документи. Като документ, той засяга най-ниското ниво от системата за стратегическо планиране и управление на регионалното развитие и обвързва сравнителните предимства и потенциал за развитие на местно ниво с ясно дефинирана визия, цели и приоритети за развитие на общината в

унисон с предвижданията на документите, задаващи насоките в регионалната политика на европейско, национално и регионално ниво.

Визията за развитието на общината е: „Община Симеоновград – една зелена, чиста и благоустроена община с качествена инфраструктура и високо качество на живот”.

Общата цел на Плана за развитие на общината за периода 2014 - 2020 г. е „Подобряване на инфраструктурата, повишаване на заетостта, стимулиране развитието на местната икономика и осигуряване на висок жизнен стандарт за населението.“. За постигането на основната цел са формулирани следните стратегически цели:

Стратегическа цел 1: Развитие на динамична и конкурентоспособна местна икономика и подкрепа за стартиране и развитие на бизнес;

Стратегическа цел 2: Инфраструктурно развитие и благоустрояване на общината и подобряване на околната среда;

Стратегическа цел 3: Подобряване качеството на живот и развитие на човешкия капитал;

Стратегическа цел 4: Повишаване на административния капацитет и подобряване на териториалното сътрудничество.

Стратегическите цели ще се изпълняват посредством съответните приоритети:

- *Приоритетна цел 1.1:* „Подкрепа за повишаване конкурентоспособността на местната икономика”;
- *Приоритетна цел 1.2:* „Насърчаване на инвестиционната активност”;
- *Приоритетна цел 1.3:* „Стимулиране развитието на селското стопанство ”;
- *Приоритетна цел 1.4:* „Развитие на туризма в общината“;
- *Приоритетна цел 2.1:* „Подобряване и развитие на инфраструктурата на община Симеоновград”;
- *Приоритетна цел 2.2:* „Благоустрояване на община Симеоновград“;
- *Приоритетна цел 2.3:* „Опазване на околната среда в община Симеоновград и постигане на ресурсна ефективност“;
- *Приоритетна цел 3.1:* „Конкурентноспособно образование и заетост“;
- *Приоритетна цел 3.2:* „Подобряване качеството и достъпа до образование и създаване на благоприятна среда за реализация на младото поколение“;
- *Приоритетна цел 3.3:* „Подобряване качеството на социалните услуги и интегриране на групите в социална изолация и малцинствените групи“;
- *Приоритетна цел 4.1.* „Добро управление на местната общност и развитие на административния капацитет“.

ОУПО Симеоновград следва със средствата на устройственото планиране максимално да подкрепи изпълнението на общинския план 2014–2020 г.

Стратегията „Европа 2020” /2010 г./ – Тя задава рамката на необходимите интервенции за постигане на интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж в страните и регионите на ЕС.

Петия кохезионен доклад – В него е разписана оценка на постиженията на европейската политика за сближаване, както и структуроопределящи насоки за развитието на ЕС през програмния период 2014-2020 г.

Лисабонската стратегия 2000 г. /и актуализациите в нея/ - Главният акцент се поставя върху необходимостта от развитие на икономика, базирана на знанието чрез адаптиране към промените в информационното общество и ускоряване на научноизследователската и развойната дейност, както и

усъвършенстване на социалния модел чрез инвестиране в развитието на човешките ресурси и провеждане на активна политика на заетост.

Хартата от Лайпциг за устойчиви европейски градове /2007 г./ – В нея са заложили общите принципи и стратегии на политиката за развитие на градските райони /интегрирано развитие на градските райони, балансирана териториална организация на основата на европейската полицентрична градска структура и др./.

Връзката на плана с други планове и програми ще бъде по-подробно разгледана в Доклада за екологичната оценка на проекта за ОУП на община Симеоновград.

II. Текущо състояние на компонентите на околната среда и факторите, които замърсяват околната среда и евентуално развитие без прилагане на плана

1. Атмосферен въздух

Характеристика на климатичните и метеорологични характеристики

Община Симеоновград попада в района на Източно родопските речни долини, в Южнобългарската климатична подобласт. Климатът е преходно-континентален с определени елементи на преходно-средиземноморско климатично влияние. Абсолютната стойност на максималните температури се оценява като една от най-благоприятните за страната. Средната годишна температура на въздуха на равнинните и низини участъци варира от 12,2 до 12,8 °С. Честите затопляния под въздействието на средиземноморски въздух обуславят късния период на задържане на снежната покривка. Анализът на валежите показва, че средната сума на валежите е около 140 мм, като главният валежен максимум е октомврийско-ноемврийски (15-16% от валежите), а главният валежен минимум е през летните месеци - от юни до август.

Режимът на вятъра в приземния слой на височина 10 м се характеризира годишно с преобладаване на североизточните, западни и северни ветрове.

Климатичният потенциал като цяло благоприятства развитието на различна стопанска дейност. Той оказва благоприятно въздействие за развитието на селското стопанство особено по отношение на зеленчукопроизводството.

За проследяването на климатичните особености в района в доклада за ЕО ще се използват данни от метеорологични станции. Ще бъде направена кратка климатична характеристика на района.

Качество на атмосферния въздух

Качеството на атмосферния въздух, съответно нивото на концентрация на замърсяващите вещества в приземния слой на атмосферата в даден район, е в зависимост от редица фактори, оказващи влияние върху разсейването или задържането на замърсителите, като местоположение, интензивност, честота, продължителност и височина на емисиите, както и от метеорологичните фактори като посока и скорост на вятъра, валежи, условия за температурни инверсии и т.н.

Качеството на атмосферния въздух в Р България се следи от Националната система за контрол на качеството на атмосферния въздух (НСККАВ). На територията на Община Симеоновград няма разположени станции за контрол на КАВ. В района на РИОСВ гр. Хасково контролът на основните показатели, характеризиращи качеството на атмосферния въздух в приземния слой, се осъществява от 2 автоматични пункта и един ръчен пункт на МОСВ:

- АИС “Раковски” - Автоматичен – градски фонов пункт, разположен в застроената част на гр. Димитровград, отчитащ влияние на емисии от производствени дейности и емисии от битовия сектор;
- АИС “Студен кладенец” - Автоматичен – градски фонов пункт, разположен в застроената част на гр. Кърджали, отчитащ влияние на емисии от производствени дейности и емисии от битовия сектор;
- Пункт “РИОСВ – Хасково” – градски фонов, с ръчно пробовземане и последващ лабораторен анализ. Работи пет дни в седмицата, като се извършват по четири пробонабирания (едночасови) в светлата част на денонощието. При възникване на инциденти (аварии, пожари, влошени

климатични условия и т. н.), които могат да доведат до влошаване качеството на атмосферния въздух се преминава в ускорен график на пробонабиране.

Съгласно Годишния доклад за състоянието на околната среда през 2016 г. на РИОСВ-Хасково в пунктовете за мониторинг на КАВ в градовете Хасково и Кърджали и през 2016 г. продължава регистрирането на наднормено съдържание на ФПЧ₁₀ през зимните месеци, в резултат от повишеното потребление на твърди горива в битовия сектор и характерните за сезона безветрие, мъгли и температурни инверсии, създаващи условия за задържане и натрупване на атмосферните замърсители в приземния слой. Тази година в пункт АИС “Студен кладенец”, гр. Кърджали се забелязва тенденция на понижаване на броя на регистрираните средноденонощни стойности за ФПЧ₁₀, докато в пункт „РИОСВ“, гр. Хасково се наблюдава незначително повишаване на броя на регистрираните средноденонощни стойности за ФПЧ₁₀ в сравнение с 2015 г, както и на средногодишна концентрация за този показател от 41,43 µg/m³, която превишава средногодишната норма от 40 µg/m³.

В сравнение с предходната (2015 г.) през 2016 г. се наблюдават незначително по-високи нива на средногодишните концентрации за ФПЧ₁₀ и в двата пункта - АИС “Студен кладенец”, гр. Кърджали и пункт „РИОСВ“, гр. Хасково.

През 2013 г. на територията на Община Симеоновград е извършен имисионен контрол на въздуха с Мобилната автоматична станция (МАС) на ИАОС – РЛ Стара Загора, ситуирана в гр. Симеоновград - пред Общината. Изпитването е проведено през първото и второто тримесечие на 2013 г. за периода от 19.03.2013 г. до 01.04.2013 г. и от 04.06.2013 г. до 17.06.2013 г. т.е. общо 26 дни. След обработка и анализ на резултатите са направени следните изводи:

- По показатели - озон, серен диоксид азотен оксид, въглероден оксид, сероводород, амоняк, метанови и неметанови въглеводороди, измерените стойности са значително под пределно допустимите концентрации на вредни вещества в атмосферния въздух, съгласно Наредба № 12 от 15 юли 2010 г. за норми за серен диоксид, азотен диоксид, фини прахови частици, олово, бензен, въглероден оксид и озон в атмосферния въздух и Наредба № 14 от 23 септември 1997 г. за норми за пределно допустимите концентрации на вредни вещества в атмосферния въздух на населените места;
- По показател - ФПЧ₁₀:
  - За периода от 19.03.2013 г. до 01.04.2013 г. среднодневните стойности варират от 39,3 µg/m³ до 76,3 µg/m³, което през отоплителния сезон се дължи основно на битовия сектор и автомобилния транспорт;
  - За периода от 04.06.2013 г. до 17.06.2013 г. среднодневните стойности варират от 10,7 до 47,5, което се обяснява с топлото време и отпадането на необходимостта от използване на твърди горива за отопление в битовия сектор.

Като цяло за този период няма регистрирани сериозни отклонения в КАВ в Общината.

В резултат на глоболизиращата се икономика, всички общини в агломерационното ядро Хасково - Симеоновград в една или друга степен страдат от замърсявания на въздуха. В района на община Симеоновград действат крупни производствени мощности, които оказват съществено влияние върху КАВ.

В община Симеоновград и съседната община Хасково са концентрирани основните индустриални замърсители на атмосферата в област Хасково и в Южен централен район за планиране. Необходимите действия за подобряване на състоянието на околната среда на територията на община Симеоновград са обект на специализирани проучвания и планиране и са отразени в редица документи като Програма за намаляване на нивата на замърсителите в атмосферния въздух и достигане на установените норми за вредни вещества (2011-2014 г.) - поради постигане на нормите за вредни вещества през 2015 г. община Симеоновград е освободена от необходимостта да разработва програма за КАВ.

Независимо че на територията на община Симеоновград няма разположени станции за контрол на КАВ, на база оценката на съществуващите източници на замърсяване чрез моделиране в Доклада за екологична оценка ще се направи прогнозна оценка на качеството на атмосферния въздух в района на общината.

2. Повърхностни и подпочвени води

Водните ресурси на територията на община Симеоновград се формират главно от оттока на р. Марица и нейните леви притоци р. Юручка, Авалийско дере, р. Луда Яна и р. Сазлийка (най-значимия лев приток на р. Марица).

На територията на община Симеоновград има общо 156 водоеми, язовири и водостопански съоръжения. На север от с. Тянево се намира язовир „Тенево“, а на р. Луда Яна е построен язовир „Троян“. Построени са около 20 по-малки и по-големи изкуствени водоеми и напоителни канали.

През средата на общината, до град Симеоновград на изток, а след него – на юг, на протежение от около 14 – 15 km протича част от средното течение на река Марица. Тук тя получава отляво големия си приток река Сазлийка, която протича през община Симеоновград с най-долното си течение на протежение от около 10 km покрай селата Пясъчево, Калугерово и Навъсен. Преди вливането си в Марица отляво в нея се влива Главанска река (28 km). Главанска река извира под името Улуклийска река на 471 m н.в. от Сакар планина, на 1,3 km югозападно от връх Чуката (543 m, община Гълъбово). До село Дряново тече в северозападна посока в сравнително тясна и дълбока долина през северозападните хълмисти части на Сакар, като между селата Помощник и Дряново се нарича Чарганлия. След Дряново завива на югозапад, като долината ѝ се разширява и изплитнява и в този си участък се нарича Луда Яна. Влива се отляво в река Сазлийка на 79 m н.в., на 1,2 km преди устието на Сазлийка в Марица. Площта на водосборният ѝ басейн е 81 km², което представлява 2,5% от водосборния басейн на Сазлийка. Водите ѝ се използват за напояване: язовири „Чаирдере“, „Ташлъдере“ (на левият ѝ приток Ташлъдере) и „Дряново“.

Съгласно номенклатурата на БД ИБР и МОСВ за водните тела в района, в който е ситуирана община Симеоновград, във водосбора на река Марица са разположени следните повърхностни водни тела:

- BG3MA200L015 - яз. Троян;
- BG3MA200R017 - р. Соколица - средно течение до яз. Розов кладенец;
- BG3MA200R016 - р. Мусачка;
- BG3MA350R212 - р. Марица - от вливане на р. Омуровска до вливане на р. Сазлийка;
- BG3MA200R014 - р. Сазлийка - от р. Овчарица до устие;
- BG3MA100R001 - р. Марица - от р. Сазлийка до граница;
- BG3MA100R234 - р. Харманлийска река - от вливане на р. Хасковска до устие.

Подземните води на територията на общината са порови и пукнатинни. Съгласно номенклатурата на БД ИБР и МОСВ това са:

- BG3G00000NQ009 – Марица - Порови води в Неоген - Кватернер – Хасково;
- BG3G00000Q012 – Марица - Порови води в Кватернер - Марица Изток;
- BG3G00000Q013 – Марица - Порови води в Кватернер - Горнотракийски низина;
- BG3G0000PgN019 – Марица - Порови води в Палеоген - Неоген - Марица Изток;
- BG3G00000Pt045 - Марица, Тунджа - Пукнатинни боди - Шишманово - Устремски масив.

На територията на Община Симеоновград е разположен 1 хидрогеоложки пункт от националната мрежа за мониторинг на химичното състояние на подземните води:

- BG3G0000AQ2MP027 - Кладенец ПС, гр. Симеоновград, общ. Симеоновград.

На територията на община Симеоновград има две находища на минерални води:

- Симеоновград, обл. Хасково, общ. Симеоновград, гр. Симеоновград с водовземно съоръжение: Симеоновград-Сн 6 ХГ;

- Троян - обл. Хасково, общ. Симеоновград, с. Троян с водоземно съоръжение: Троян-Сн 4 ХГ.

На територията на община Симеоновград има една учредена санитарно-охранителна зона (№СОЗ-М-82/10.07.2007 г.) за находището в земл. на гр. Симеоновград.

В Доклада за ЕО ще бъдат подробно разгледани и оценени хидроложките условия, състоянието на повърхностните и подземни води в района по предоставени и налични данни, състоянието на хидротехническите съоръжения /диги, язовирни стени и т.н./, както и въздействията в резултат от придвижванията на ОУП.

3. Почви

Геоложката основа, релефа и климатичните особености определят вида на почвите и тяхното състояние. В района преобладават канелено-горски почви, алувиално-ливадни по поречието на р. Марица, черноземни-смолници. По-високите части на района се обветрени с по-плитък хумусен слой, който с падането на надморската височина става по-дълбок и почвите са по-плодородни.

- Излужените канелено-горски, плитки, слабо и средно ерозирани заемат 23,5% от площта на землището или 42 150 дка. Разпространени са по билни и склонови части, главно в южните части на общината.
- Излужените канелено-горски почви, слабо и средно ерозирани, средно пясъчливо глинести заемат площта от 3 265 дка или 1,8 % и се наблюдават около югозападните части на землището (кв. Йорданово).
- Силно – излужените до слабо оподзолени горски почви заемат площ 14 880 дка или 8,3%.
- Типични черноземни смолници, канеленовидни, слабо и средно ерозирани заемат северната и северозападната част на общината с обща площ 14 470 дка – 8,1%.
- Алувиално - ливадни почви са разположени в разделителната тераса на реките Сазлийка и Марица с обща площ 14 238 дка – 8,0 %.
- Излужените канелени горски заемат петна предимно в северната и централната част на общината с обща площ 1 170 дка или 6,5%.
- Излужените чернозем - смолници заемат била и склонове в почти всички части на общината с обща площ 9 215 дка – 5,2 %.
- Алувиални – делувалните почви заемат дъната на големите дерета и заливните тераси на по-малките реки вливащи се в р. Марица. Заемат площ от 1 373 дка и 7,7%.
- Типичните чернозем – смолници, неерозирани и слабоерозирани заемат 7 200 дка - 4 %.
- Излужените чернозем – смолници заемат различни заравнени релефни форми и по слабо изразени склонове в северната част на общината. Разположени са върху 6 470 дка – 3,6%.
- Излужените канелено горски площи, смолнициовидни, неерозирани и слабо ерозирани - 4 575 дка – 2,6 %.
- Излужените канелено горски площи, тежко – пясъчливо – глинести – 70 дка – 0,1 %.
- Излужените канелено горски площи – 2 675 дка – 1,5 %.

Почвените разновидности и състоянието на почвите в района на разработвания ОУП на община Симеоновград ще бъдат разгледани подробно в Доклада за екологична оценка и ще се направи обобщаваща преценка за съществуващото състояние на този компонент.

4. Геоложка основа

Съгласно физикогеографското и ландшафтно райониране на България (проф. Милан Георгиев) района на разработвания ОУП на община Симеоновград попада в Краищенско - Тунджанска зона, Горнотракийска низина.

Горнотракийската низина е най-обширната в България. Тя е част от историческия и географски Тракийски регион и в България често изцяло се определя с названието Тракия. Тя също така е една от физикогеографските области на Краищенско-Тунджанската зона. Обхваща средната речна долина на Марица и затова се нарича още Маричина низина. Горнотракийската низина се простира между Средна гора – на север, Родопите – на юг, от пролома Момина клисура на запад до Манастирските възвишения, Светиилийските възвишения (Светиилийските хълмове) и Сакар планина – на изток. Низината е дълга 180 км и широка 50 км. Площта ѝ е 6 000 км². Средната надморска височина е 168 м. Разделя се на две части от Чирпанските и Драгойновските възвишения:

- Източна Горнотракийска низина (Старозагорско поле);
- Западна Горнотракийска низина (Пазарджишко-пловдивско поле).

Това е много младо поле и представлява дълбока релефна низина между Родопите и Средна гора. Маришката разломна зона се простира между нея и Родопите по цялото протежение на низината – от Белово до Свиленград. Те са покрити от терциерни седименти, които придават равниния характер на релефа. Отложени са през терциера, когато земите са били дъно на воден басейн. Над терциерните наслаги са установени дебели кватернерни и речни наслаги.

Развитие на релефа: През терциера е заета от езерен басейн. Едновременно с потъването на езеро се осъществява издигането на Родопите и Средна гора. Най-големи потъвания има в южната част на низината, където са най-дебелите терциерни наслаги. През този период разрушените скални маси от планините се натрупват на дъното на езерото. По-късно езерните води са изтекли и в низината са се отложили речни депозити, оформяйки съвременния вид на низината. Понастоящем Горнотракийската низина е лабилна зона, в която неотектонските движения продължават да се проявяват твърде активно и диференцирано. Доказателство за това е, че Маричината низина е най-чувствителната сеизмична зона в България. За последните 200 години са станали 4-5 разрушителни земетресения, а общият брой на земетресенията през този период е над 2000. Най-опустошителни от тях са Чирпанското земетресение през 1928 и Велинградското земетресение през 1977.

Според физикогеографското и ландшафтно райониране Горнотракийската низина попада в Краищенско-Тунджанската (преходна) зона. Издигането на планините и възвишенията, потъването на котловинното дъно и големи контури от долинната мрежа се предопределят от тези разломи.

Част от Краищенско-Тунджанската (преходна) зона покрива областта на Горнотракийската низина, която е обширна и предимно плоска територия в резултат от потъванията в рамките на границите ѝ през плиоцена и плейстоцена. Тук по време на издигането на Родопите и Средна гора материалите от денудацията на обкръжаващите ги хълмове са пренесени и отложени във водната област на някогашния плиоценски Тракийски езерен басейн. Поради отделянето му по време на потъването и вследствие на регресивната речна ерозия през плейстоцена, езерните наноси са открити с речни наслаги.

Геоложки строеж

Основен елемент в геоморфологията на района са заливните тераси на р. Сазлийка и р. Марица. В общ структурен план, районът се отнася към Горнотракийската депресия – Загорско понижение. Съгласно стратиграфската класификация понижението е запълнено с палеоген-неогенски седименти и съвременни кватернерни отложения:

- *Палеоген- неоген- Маришка свита (mPg3–N1)*. Маришката свита е основната лито-стратиграфска единица, участваща в пълнежа на Загорското понижение;
- *Кватернер (Q)*. Към тези отложения са отнесени алувиалните наслаги от съвременните русла на реките Сазлийка и Марица, речните отложения от по-високите незаливни тераси на р. Сазлийка – (I и II незаливни тераси) и делувиалните натрупани (dQh) покриващи палеоген – неогенските седименти;

- *Речни отложения (alQP1)*. Реките Сазлийка и Марица образуват широки заливни тераси;
- *Алувиалните образувания от незаливните тераси на р. Сазлийка (alQP3)*. Високо по двата бряга на р. Сазлийка (на кота естествен терен 90-110) са налице значителни площи заети от алувиалните отложения на I и II незаливни тераси;
- *Блатни глини и тинести пясъци (alQh)*. Привързани са към повърхностната част на заливната тераса на реките Сазлийка и Марица. Образувани са като следствие от плитко залягане на подземните води или задържане на повърхностни води върху глинеста подложка;
- *Делувиални отложения (dlQh)*. Делувиалните отложения покриват терените заети от седиментите на Маришката свита. Същите образуват покривка от почвен слой и глинесто-песъчливи материали с дебелина от 0.8 до 1.5m. В основата на скатовете до 2.0 – 3.0 m.

Разкриват се и следната геоложка формация:

- *Олигоцен*, Комплекс на среднокиселите вулканите - латити, андезити, шошонити.

Сеизмичност

Съгласно сеизмичното райониране на България, територията на община Симеоновград попада в зона със сеизмична интензивност от IX^{-ма} степен по скалата на Медведев-Шпонхоер-Карник и сеизмичен коефициент 0.27, която е сравнително висока за страната (*Карта за сеизмично райониране на Република България за период 1000 години по Наредба № РД-02-20-2 от 2012 г. за проектиране на сгради и съоръжения в земетръсни райони*). Една малка част от територията на Община Симеоновград попада в район от VIII^{-ма} степен на сеизмична активност и сеизмичен коефициент 0.15.

Минерално разнообразие

Полезните изкопаеми на територията на община Симеоновград са представени преди всичко от нерудните полезни изкопаеми, свързани предимно с поречието на р. Марица. По поречието на р. Марица има разкрити находища от глина и се добиват пясък и чакъл. Разкрити са и находища на редки метали и канелна кариера.

В Доклада за ЕО ще бъде направено подробно описание на геоложката основа на терена, за който се изготвя Общият устройствен план на община Симеоновград. От съществено значение тук е възможността на земната основа да приеме евентуална бъдеща намеса, инженерно-геоложките условия, наличието на подземни богатства, наличие на физикогеоложки процеси и явления, сеизмичност.

5. Ландшафт

Ландшафтите се състоят от веществени компоненти, образувани от вещества с различни физически свойства. Релефът и климатът имат водещо ландшафто-образуващо влияние. Водата, почвата, растителният и животински свят са съществени компоненти на ландшафта и са важни индикатори на състоянието му.

Абиогенните компоненти на ландшафта (климат, релеф, води) са устойчиви и бавно изменящи се, докато биогенните (растителен и животински свят) са динамични и бързо променящи се и в значителна степен повлияни от човешката дейност. Повечето от ландшафтите са устойчиви, а същевременно могат да се променят и при определено въздействие да преминават от едно в друго състояние.

Според комплексното физико-географско райониране на България Община Симеоновград се отнася към Преходна област ландшафтна зона на Горнотракийско-Среднотунджанска подобласт (*по Гълъбов, 1975*).

Според ландшафтно-типологичната схема на страната района на Община Симеоновград спада към тип Междупланинска зонална област на южнобългарските низини и ниски планини и Горнотракийска подобласт (Петров, 1997 г.).

Ландшафтното разнообразие на общината се изразява в множеството взаимовръзки на структура от основни типове природни и антропогенни ландшафти.

В Доклада за ЕО ще се извърши подробна характеристика и анализ на принадлежността на територията към основните типове ландшафт, ландшафтообразуващи фактори, определяне на структурата и устойчивостта им към антропогенно натоварване, като представянето на съществуващото състояние ще завърши с обобщена оценка на състоянието на компонент ландшафт.

6. Природни обекти

Защитени територии по смисъла на ЗЗТ

На територията на община Симеоновград не попадат защитени територии по смисъла на ЗЗТ.

На територията на Община Симеоновград са регистрирани две вековни дървета:

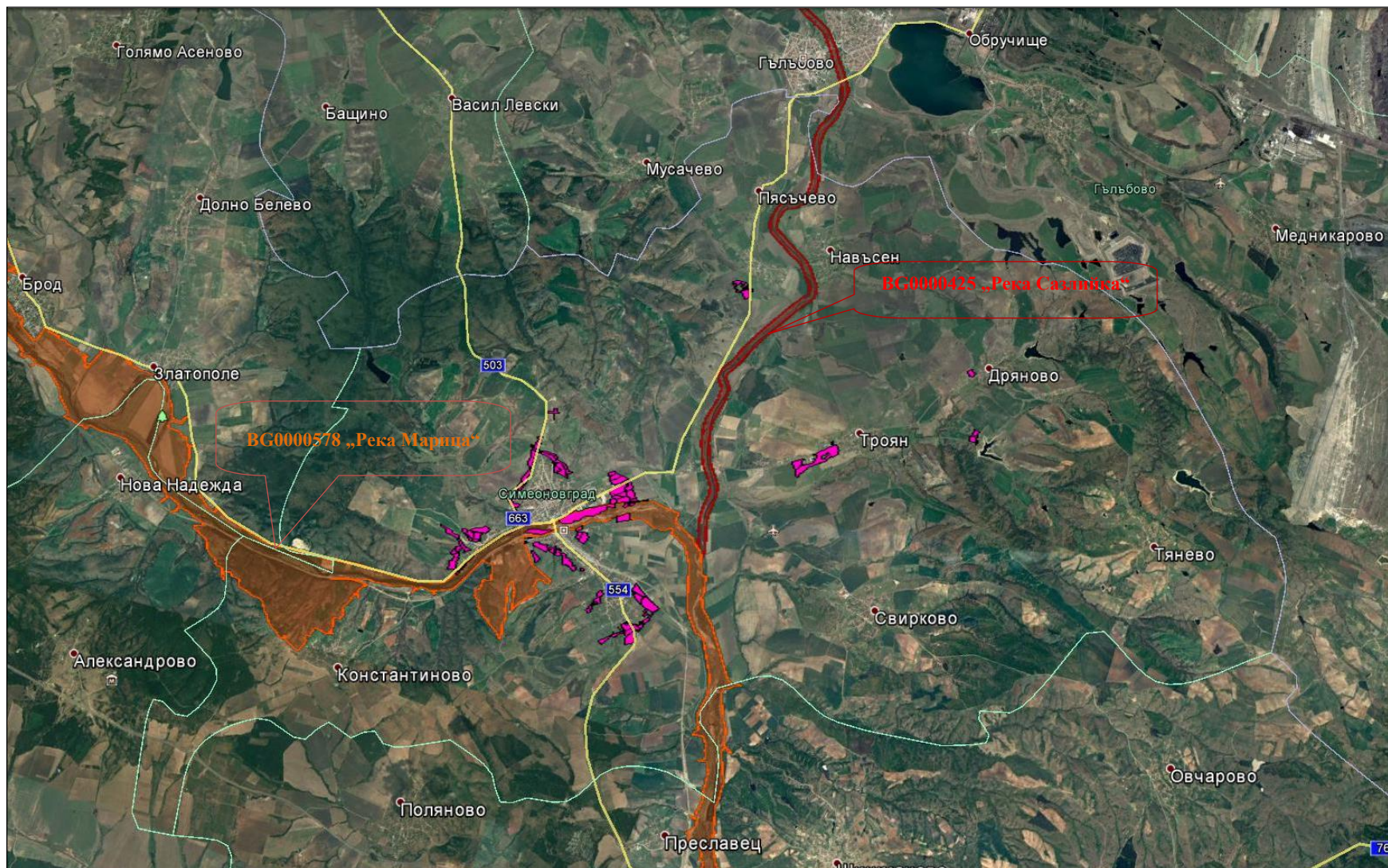
- 1) *Благун (Quercus frainetto)*, (Код в регистъра: 2129). Намира се в с. Константиново. Обявена е със Заповед № 765 от 08.10.2013 г., ДВ, бр. 94/2013 г. Характеристики на вековното дърво: Години към датата на обявяване: 330, Реална възраст: 335, Височина (m): 16, Периметър (m): 3.5;
- 2) *Дръжкоцветен дъб (Quercus pedunculiflora)*, (Код в регистъра: 2128). Намира се в с. Константиново. Обявена е със Заповед № 765 от 08.10.2013 г., ДВ, бр. 94/2013 г. Характеристики на вековното дърво: Години към датата на обявяване: 350, Реална възраст: 355, Височина (m): 15, Периметър (m): 3.9.

Защитени зони от Националната екологична мрежа Натура 2000

В териториалния обхват на община Симеоновград, частично попадат две защитени зони, част от екологичната мрежа Натура 2000: BG0000578 „Река Марица“ и BG0000425 „Река Сазлийка“ по Директива 92/43/ ЕИО за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна.

Местоположението на защитените зони, спрямо предвижданията на предварителният проект за ОУП на община Симеоновград е показано на *Фигура 3*.

Фигура 3: Местоположение на защитените зони по Natura 2000, на територията на община Симеоновград спрямо предвижданията на предварителният проект за ОУП /в розов цвят са дадени устройствените зони/

Кратка характеристика на защитените зони

1) BG0000578 „Река Марица“

Защитена зона „Река Марица“, с идентификационен код BG0000578, е една от защитените зони по Директива 92/43/ЕЕС /за местообитанията/ от национална екологичната мрежа Natura 2000 в частта ѝ за защитените зони по чл. 6, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за биологичното разнообразие. Общата ѝ площ е 14 693.10 ха. Защитената зона е тип К - защитена зона по Директива за местообитанията, която припокрива защитена зона по Директива за птиците.

Предложението за обявяване на защитената зона, е одобрено от Националния съвет по биологично разнообразие на 21.11.2006 г. и с Решение № 122/02.03.2007 г. на Министерски съвет (ДВ бр.21/09.03.2007г.). Документацията е внесена в Европейската Комисия през март 2007 г. и е одобрена от нея. Зоната е изключително важен биокоридор, свързващ зоните в цяла Южна България, тъй като река Марица е най-голямата река на Балканския полуостров. Тя има водосборна област до устието си с площ от 53 000 км², а до държавната граница между България и Гърция - 21 084 км².

Горите заемат 17% от поречието - 8 470 км², или 40% от цялата водосборна област. Характерна особеност за процентната залесеност, отнесена последователно към отделните хидрометрични станции на главната река е, че отначало в горното течение тя много бързо нараства (от 4.2 % при хидрометричната станция кота 1900 на 75.7% при хидрометричната станция гара Белово), след това между станция гара Белово и Пловдив намалява на 55 %, като в целия интервал запазва същия процент и от Пловдив надолу до границата постепенно намалява и стига до 40%.

Обхваща землищата или части от тях на 83 селища, обединени в 18 общини и 4 области.

- **Административен район на обекта /защитената зона/**

BG42 – Южен централен район

BG34 – Югоизточен район

- **Географско местоположение на центъра на обекта /защитената зона/**

Географска дължина – Е 25.7753

Географска ширина – N 42.0039

➤ **Предмет и цели на защитена зона съгласно чл. 8, ал. 1, т.2 на ЗБР:**

- Запазване на площта на природните местообитания и местообитанията на видове и техните популации;
- Запазване на естественото състояние на природните местообитания и местообитанията на видове, включително и на естествения за тези местообитания видов състав, характерни видове и условия на средата;
- Възстановяване при необходимост на площта и естественото състояние на приоритетни природни местообитания и местообитания на видовете, които са предмет на опазване.

➤ **Природни местообитания, предмет на опазване в защитената зона**

В стандартния формуляр на защитената зона в са включени 12 типа природни местообитания, попадащи в Приложение I на Директива 92/43 ЕИО, и предмет на опазване представени в следващата таблица 1:

Таблица 1:

Код	Тип природно местообитание
3150	Естествени еутрофни езера с растителност от типа <i>Magnopotamion</i> или <i>Hydrocharition</i>
3260	Равнинни или планински реки с растителност от <i>Ranunculion fluitantis</i> и <i>Callitricho-Batrachion</i>
3270	Реки с кални брегове с <i>Chenopodion rubri</i> и <i>Bidention</i> р.р.
6110*	Отворени калцифилни или базифилни тревни съобщества от <i>Alysso-Sedion albi</i>
6210*	Полуестествени сухи тревни и храстови съобщества върху варовик (<i>Festuco-Brometalia</i>)

	(*важни местообитания на орхидей)
62A0	Източно субсредиземноморски сухи тревни съобщества
6220*	Псевдостепи с житни и едногодишни растения от клас <i>Thero-Brachypodietea</i>
91AA*	Източни гори от космат дъб
91E0*	Алувиални гори с <i>Alnus glutinosa</i> и <i>Fraxinus excelsior</i> (<i>Alno-Pandion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)
91F0	Крайречни смесени гори от <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> и <i>Fraxinus excelsior</i> или <i>Fraxinus angustifolia</i> покрай големи реки (<i>Ulmion minoris</i>)
91M0	Балкано-панонски церово-горунови гори
92A0	Крайречни галерии от <i>Salix alba</i> и <i>Populus alba</i>
92C0*	Гори от <i>Platanus orientalis</i>
92D0	Южни крайречни галерии и храсталаци (<i>Nerio-Tamaricetea</i> и <i>Securinegion tinctoriae</i>)

➤ **Целеви животински видове, предмет на опазване в защитената зона**

Съгласно актуализирания стандартен формуляр на защитената зона (07.2015 г.) в границите ѝ предмет на защита са следните видове:

Таблица 2:

Код	ВИД
Бозайници /с вкл. прилепи/	
1303	Малък подковонос (<i>Rhinolophus hipposideros</i>)
1304	Голям подковонос (<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>)
1305	Южен подковонос (<i>Rhinolophus euryale</i>)
1306	Средиземноморски подковонос (<i>Rhinolophus blasii</i>)
1308	Широкоух прилеп (<i>Barbastella barbastellus</i>)
1323	Дългоух нощник (<i>Myotis bechsteini</i>)
1307	Остроух нощник (<i>Myotis blythii</i>)
1316	Дългопръст нощник (<i>Myotis capaccinii</i>)
1324	Голям нощник (<i>Myotis myotis</i>)
1335	Лалугер (<i>Spermophilus citellus</i>)
2609	Добруджански (среден) хомяк (<i>Mesocricetus newtoni</i>)
2617	Мишевиден сънливец (<i>Myomimus roachi</i>)
1352	Европейски вълк (<i>Canis lupus</i>)
1355	Видра (<i>Lutra lutra</i>)
2635	Пъстър пор (<i>Vormela peregusna</i>)
Земноводни и влечуги	
1171	Голям гребенест тритон (<i>Triturus karelinii</i>)
1188	Червенокоремна бумка (<i>Bombina bombina</i>)
1193	Жълтокоремна бумка (<i>Bombina variegata</i>)
1217	Шилоопашата костенурка (<i>Testudo hermanni</i>)
1219	Шипобедрена костенурка (<i>Testudo graeca</i>)
1220	Обикновена блатна костенурка (<i>Emys orbicularis</i>)
1222	Южна блатна костенурка (<i>Mauremys caspica</i>)
5194	Пъстър смок (<i>Elaphe sauromates</i>)***
Риби	
1130	Распер (<i>Aspius aspius</i>)
1134	Европейска горчивка (<i>Rhodeus sericeus amarus</i>)
1137	Маришка мряна (<i>Barbus plebejus</i>)
1146	Балкански щипок (<i>Sabanejewia aurata</i>)
1149	Обикновен щипок (<i>Cobitis taenia</i>)
Безгръбначни	

1014	<i>Vertigo angustior</i>
1016	<i>Vertigo moulinsiana</i>
1032	Бисерна мида (<i>Unio crassus</i>)
1093	Ручеен рак (<i>Austropotamobius torrentium</i>)
1037	<i>Ophiogomphus cecilia</i>
4045	Ценагрион (<i>Coenagrion ornatum</i>)
1060	Лицена (<i>Lycaena dispar</i>)
1074	<i>Eriogaster catax</i>
1078	<i>Callimorpha quadripunctaria</i>
1083	Бръмбар рогач (<i>Lucanus cervus</i>)
1087	Алпийска розалия (<i>Rosalia alpina</i>)
1088	Обикновен сечко (<i>Cerambyx cerdo</i>)
1089	Буков сечко (<i>Morimus funereus</i>)
4022	<i>Probatiscus subrugosus</i>
4053	<i>Paracaloptenus caloptenoides</i>

2) BG0000425 „Река Сазлийка“

Защитена зона „Река Сазлийка“, с идентификационен код BG0000425, е една от защитените зони по Директива 92/43/ЕЕС /за местообитанията/ от национална екологичната мрежа Натура 2000 в частта ѝ за защитените зони по чл.6, ал.1, т.1 и 2 от Закона за биологичното разнообразие. Общата ѝ площ е 991.77 ха. Защитената зона е тип В-защитена зона по Директива за природните местообитания.

- **Административен район на обекта /защитената зона/**

BG42 – Южен централен район

BG34 – Югоизточен район

- **Географско местоположение на центъра на обекта /защитената зона/**

Географска дължина – E 25.874

Географска ширина – N 42.295

➤ **Предмет и цели на защитена зона съгласно чл. 8, ал. 1, т.2 на ЗБР:**

- Запазване на площта на природните местообитания и местообитанията на видове и техните популации;
- Запазване на естественото състояние на природните местообитания и местообитанията на видове, включително и на естествения за тези местообитания видов състав, характерни видове и условия на средата;
- Възстановяване при необходимост на площта и естественото състояние на приоритетни природни местообитания и местообитания на видовете, които са предмет на опазване.

➤ **Природни местообитания предмет на опазване в защитената зона**

В стандартния формуляр на защитената зона в са включени 6 типа природни местообитания, попадащи в Приложение I на Директива 92/43 ЕИО, и предмет на опазване представени в следващата таблица 3.

Таблица 3:

Код	Тип природно местообитание
3260	Равнинни или планински реки с растителност от <i>Ranunculion fluitantis</i> и <i>Callitricho-Batrachion</i>
3270	Реки с кални брегове с <i>Chenopodion rubri</i> и <i>Bidention</i> p.p.
6430	Хидрофилни съобщества от високи треви в равнините и в планинския до алпийския пояс

6510	Низинни сенокосни ливади
91E0*	Алувиални гори с <i>Alnus glutinosa</i> и <i>Fraxinus excelsior</i> (<i>Alno-Pandion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)
91F0	Крайречни смесени гори от <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> и <i>Fraxinus excelsior</i> или <i>Fraxinus angustifolia</i> покрай големи реки (<i>Ulmion minoris</i>)
92A0	Крайречни галерии от <i>Salix alba</i> и <i>Populus alba</i>

➤ **Целеви животински видове, предмет на опазване в защитената зона**

Съгласно актуализирания стандартен формуляр на защитената зона (07.2015 г.) в границите ѝ предмет на защита са следните видове:

Таблица 4:

Код	ВИД
Бозайници /с вкл. прилепи/	
1335	Лалугер (<i>Spermophilus citellus</i>)
2617	Мишевиден сънливец (<i>Myomimus rochi</i>)
1355	Видра (<i>Lutra lutra</i>)
2635	Пъстър пор (<i>Vormela peregusna</i>)
Земноводни и влечуги	
1171	Голям гребенест тритон (<i>Triturus karelinii</i>)
1188	Червенокоремна бумка (<i>Bombina bombina</i>)
1217	Шипоопашата костенурка (<i>Testudo hermanni</i>)
1219	Шипобедрена костенурка (<i>Testudo graeca</i>)
1220	Обикновена блатна костенурка (<i>Emys orbicularis</i>)
5194	Пъстър смок (<i>Elaphe sauromates</i>)* ** *
Риби	
1134	Европейска горчивка (<i>Rhodeus sericeus amarus</i>)
1137	Маришка мряна (<i>Barbus plebejus</i>)
Безгръбначни	
1032	Бисерна мида (<i>Unio crassus</i>)
4045	Ценагрион (<i>Coenagrion ornatum</i>)
1083	Бръмбар рогач (<i>Lucanus cervus</i>)

В Доклада за ЕО ще се извърши подробна характеристика и анализ на защитените зони на територията на Община Симеоновград, като представянето на съществуващото състояние ще завърши с обобщена оценка на състоянието по този компонент. Съгласно чл. 31, ал. 4 от ЗБР и чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони, приета с ПМС № 201 от 31.08.2007 г. (Наредбата за ОС), като отделно приложение към Доклада за ЕО ще бъде разработен Доклад за Оценка за степента на отрицателно въздействие на ОУП Община Симеоновград върху предмета и целите на опазване в посочените защитени зони.

7. Биологично разнообразие

Растителност

Според геоботаническото райониране на растителната покривка на Република България (по *Бондев И., 1997 г.*), територията на община Симеоновград, предмет на настоящата оценка попада в – Европейска широколистна горска област, Македоно-Тракийска провинция, в следните окръзи и райони:

- ✓ Сакаро-Дервентски окръг със съответните райони:

Дервентски район

Районът се характеризира със селскостопански земи, и с разпространение на остатъци от церово-благунови гори, смесени гори от цер с космат дъб, гори от космат дъб на места, примесени с келяв габър. При деградирането на горите са възникнали вторични гори от келяв габър, на места храсталаци от драка и тревни ксеротермни екосистеми с доминиране на белизма и др.

Сакарски район

Характеризира се с разнообразна остатъчна горска растителност от благун, смесени гори на благун с цер, с келяв габър, смесени гори на космат дъб с виргилиев дъб и с келяв габър. На много места дъбовите гори постепенно са подменени от вторични келяво-габъррови гори и храсталаци от драка и ксеротермни тревни екосистеми с доминиране на садина, белизма, луковична ливадна, с участие и на ред терофити.

Растителност за територията на община Симеоновград се характеризира и определя като типична за *Ксерофитна и мезоксерофитна, микротермна и мезотермна растителност в ксеротермния дъбов пояс и в хълмистите равнини.*

- *Коренната растителност на територията на общината в този растителен район е представена от следните типове флористични елементи:*
- Смесени гори от цер (*Quercus cerris* L.), благун (*Quercus frainetto* Ten.) и средиземноморски елементи;
- Смесени гори от цер (*Quercus cerris* L.), граница (*Quercus pubescens* Willd.) и виргилиев дъб (*Quercus virgiliana* (Ten.) Ten.);
- Храсталаци от драка (*Paliureta spina-christi*), примесени със смин (*Jasminum fruticans* L.), в съчетание с ксеротермни тревни формации на мястото предимно на ксеротермни горски формации от граница (*Quercus pubescens* Willd.) и виргилиев дъб (*Quercus virgiliana* (Ten.) Ten.), по-рядко и на гори от цер (*Quercus cerris* L.) и др.;
- Мезоксеротермна тревна растителност с преобладаване на луковична ливадина (*Poa bulbosa* L.), пасищен райграс (*Lolium perenne* L.), трескот (*Cynodon dactylon* (L.) Pers.), на места и белизма (*Dichanthium ischaetum* (L.) Roberty) и по-рядко садина (*Chrysopogon gryllus* (L.) Trin.), главно по селските мери.

Горските територии в обхвата на община Симеоновград се стопанисват изцяло от „Държавно горско стопанство Хасково“ („Югоизточно държавно предприятие“ ДП – Сливен), чиито административни граници съвпадат с общините Хасково, Димитровград, Харманли, Симеоновград, Минерални бани, Стамболово и Маджарово.

Общата площ на Горския фонд в община Симеоновград е 45 087 дка и се стопанисва от Горско стопанство Харманли, обхващащо и територията на държавния и общински горски фонд на общините Харманли и Маджарово.

Животински свят

Според зоогеографското райониране на България територията на община Симеоновград попада в Тракийския подрайон на Евросибирската подобласт на Палеарктичната зоогеографска област (Георгиев, 1982), (Груев, Б. и Б. Кузманов, 1994).

Този подрайон се характеризира със смесени фаунистични елементи и комплекси, в състава на които влизат разнообразни зоогеографски категории. Долините на реките Марица и Тунджа са естествени коридори за навлизане от юг на средиземноморска фауна. Двата основни хорологични комплекса: Палеарктичния и Медитеранския (Средиземноморския) са представени от различни по обхват и разпространение зоогеографски форми и категории, сред които по масови са палеарктичните, евро-сибирските, южно-европейските и субмедитеранските видове.

Разпространението на животинските видове е свързано и с особеностите на релефа, който обуславя различни растителни пояси, обитавани от различни фаунистични комплекси.

Постоянни животински обитатели за района на общината са дребните бозайници: гризачи (*Rodentia*) - различни видове мишки (*Apodemus* spp. и *Mus* spp.), плъхове (*Rattus* spp.), полевки

(*Microtus* spp.) и насекомоядни (Insectivora) – таралеж (*Erinaceus concolor*), къртица (*Talpa europaea*), земеровки (*Sorex* spp., *Crocidura* spp., *Neomys* spp.) и др.

Орнитофауната на района е сравнително богата. Това се определя от естествените местообитания в околноводните пространства на река Марица и притоците /река Сазлийка, също преминаващ през територията на общината/ и създаващи условия за хранене, както през размножителния период, така и по време на сезонните миграции на видовете птици. В зависимост от сезона в района могат да се регистрират над 200 вида птици. Могат да се обособят в екологични групи: - горските видове, видовете обитаващи открити пространства и обработваеми площи, водните и околноводни видове и др.

Срещат се следните видове птици: голяма бяла чапла (*Egretta alba*), нощна чапла (*Nycticorax nycticorax*), бял щъркел (*Ciconia ciconia*), малък корморан (*Haliëtor pygmeus*), голям корморан (*Phalacrocorax carbo*), земеродно рибарче (*Alcedo atthis*) и др. От насекомоядните птици се срещат - тръстиково шаварче (*Acrocephalus arundinaceus*), мочурно шаварче (*Acrocephalus palustris*), водно шаварче (*Acrocephalus paludicola*), горска бълбрица (*Anthus trivialis*), и др.

В Доклада за ЕО подробно ще се разгледат представителите на растителния и животински свят на територията на община Симеоновград.

8. Културно-историческо наследство

Културно-историческото наследство (КИН) на община Симеоновград има значима национална и гекултурна стойност. То обхваща нематериалното и материалното недвижимо и движимо наследство като съвкупност от културни ценности, които носят историческа памет и национална идентичност.

На територията на община Симеоновград е съхранено недвижимо културно-историческо наследство, което заедно с природно-географските дадености представлява определен ресурс с изявен научно-познавателен, възпитателен и стопански потенциал. Този потенциал наред с културно-историческото наследство на прилежащите територии дава възможност за включване в мрежата на туристическите маршрути.

Териториалният обхват на културното и природно наследство се характеризира с дисперсност, простирайки се по цялата община.

Общият брой културни ценности според научната и културната област, към която се отнасят на територията на Община Симеоновград са:

- Археологически – 43 бр. (във всички населени места с изключение на с. Навъсен);
- Архитектурно-строителни – 9 бр. (в гр. Симеоновград, с. Калугерово и с. Троян);
- Исторически – 31 бр. (в гр. Симеоновград, с. Дряново, с. Константиново и с. Навъсен);
- Архитектурно-художествен – 4 бр. (в гр. Симеоновград);
- Художествен – 2 бр. (в гр. Симеоновград и с. Дряново);
- Народна старина – 2 бр. (в гр. Симеоновград и с. Калугерово).

Броят културни ценности (96) според категорията по селища са:

- местно значение – 14 бр. (в гр. Симеоновград, с. Дряново, с. Калугерово, с. Навъсен, с. Троян и с. Тянево);
- национално значение - 30 бр. (във всички населени места с изключение на с. Навъсен);
- без категория - 49 бр. (в гр. Симеоновград, с. Дряново, с. Калугерово, с. Константиново, с. Навъсен и с. Свирково);
- за сведение – 3 бр. (в гр. Симеоновград и с. Тянево).

Град Симеоновград е едно от най-старите селища в пределите на нашата страна и най-стария град в Хасковския край. Още в късната античност (IV в.) на платото в местността Асара

била построена голяма крепост, която се оформя като един от най-големите и стари градове в Северна Тракия, съществувал от IV в. до началото на XIII в. Град на 1600 години, който имал периоди на разцвет, упадък и разрушение и ново възраждане. В историко-археологическата литература е прието, че в местността Асара край днешния Симеоновград, на десния бряг на река Марица, върху естествено платовидно възвишение се е намирала прочутата някога крепост Констанция. Ролята на Констанция като крупен военноадминистративен, църковен и стопански градски център нараства твърде много през XII в. Богатството и многообразието на обработваните култури са негова характерна особеност.

След разрушаване на града-крепост през март 1202 г. животът на селището продължава в местността Градището, на 2 км северно от днешния град и в съседство с гробището на квартал Злати дол, където има останки от средновековни селища от XIII и XIV в. Мястото около днешния център на града, на левия бряг на реката, се заселва малко по-късно.

Първоначално Симеоновград се оформя като две отделни селища Търново /дн. Злати дол/ и Сеймен, разположени на двата срещуположни бряга на р. Марица. През 1872 г. след прокарването на Барон-Хиршовата железница Цариград-Саранбей (дн. Септември) и обявяването на Сеймен за околия двете селища започват да се наричат с общото име Търново-Сеймен. По време на тържествата (1929 г.) по случай хиляда годишнината от царуването на цар Симеон (893-927 г.) Търново-Сеймен е преименуван в Симеоновград. Между 1946 и 1981 г. градът носи обединяващото (включен е кв. Йорданово) име Марица. От 1981 г. с указ на Държавния съвет името Симеоновград е възстановено.

През с. Троян е минавал римския път Сердика – Филипопол – Константинопол (открита голяма милиарна колона без надпис, а в самото село друга), обявен като архитектурно-строителен паметник с национално значение от Античността и Средновековието, ДВ бр. 67 от 27.08 1968 г.

От с. Калугерово до с. Тянево е минавал римският път Виа Сингидунум или Виа Милитарис, който е свързвал Централна Европа с Балканския полуостров и Мала Азия, където са открити 6 пътни колони, три от които се пазят в Историческия музей в гр. Хасково

Религиозните сгради в Общината са:

- Храм „Св. Николай Чудотворец“ - гр. Симеоновград в центъра;
- Църквата „Света Богородица” - Симеоновград в кв. Злати дол;
- Църквата „Свети Йоан Богослов” - с. Дряново;
- Църквата „Свети пророк Илия” - с. Калугерово;
- Аязмо с параклис - с. Калугерово, в м. „Тюлбето“ на 0.8 км югозападно от селото;
- Църква „Св. Св. Константин и Елен“ - с. Константиново;
- Църквата „Света Петка” - с. Навъсен;
- Храм „Св. Андрей Първозвани“ - с. Свирково;
- Църква „Свети Георги Победоносец” - с. Троян;
- Параклиът „Света Троица” - с. Троян.

Културно-историческо богатство на общината се допълва от нематериалното наследство, представено чрез богатите и жизнени етнографски ценности - обичаи, традиционни занаяти и фолклор

В общината развиват дейност осем читалища. Читалищата разполагат с библиотеки, в някои от тях активно работят постоянни художествени колективи със самодейци, които имат читалищни, общински и национални изяви през годината.

В Доклада за екологична оценка ще се направи подробен анализ на регистрираните обекти на културата /археологически, исторически, архитектурни/ и тяхното отношение към устройството на територията от позициите на опазването на околната среда.

9. Фактори, които замърсяват или увреждат околната среда

9.1. Опасни вещества

В доклада ще се разгледа употребата и съхранението на опасни вещества на територията на Община Симеоновград.

9.2. Отпадъци

На територията на община Симеоновград се генерират предимно битови и строителни отпадъци, като в последните години има тенденция на нарастване на количествата.

Общинското депо в Симеоновград е закрито и е извършена техническа рекултивация.

Всички населени места в общината имат организирано събиране и извозване на битовите отпадъци и пълно оборудване със съдове за събирането им.

Дейностите, свързани по обезвреждане на битови отпадъци се извършват чрез депониране на Регионално депо за неопасни отпадъци – гр. Харманли. Площадката на Регионалното депо за отпадъци се намира в местността „Бешката” с площ от 104 дка, на 5 км транспортно разстояние от гр. Харманли. „Регионално депо за отпадъци – Харманли” включва общините Харманли, Свиленград, Тополовград, Симеоновград, Маджарово, Стамболово и Любимец. Общинското търговско дружество „Екоресурс“ ЕООД, създадено с Решение 650/17.02.2015 г. на Общински съвет Харманли осъществява дейността си на Регионално депо за неопасни отпадъци гр. Харманли. На територията на депото има сепарираща инсталация за битови отпадъци. Капацитетът на съоръжението е над 25 000 т/год при едносменен режим на работа.

Съгласно годишния доклад по околна среда, представен от оператора на регионалното депо гр. Харманли през 2016 г. са обезвредени общо 18 309 т ТБО. Количеството от Община Симеоновград е 1 526 т.

В Доклада за ЕО подробно ще се разгледа цялостната дейност по третиране и транспортиране на генерираните на територията на общината отпадъци по вид и количества: битови, строителни, производствени, опасни, начин на събиране и третиране в т.ч. и на специфични отпадъчни потоци, третиране, оползотворяване, обезвреждане /в т.ч. депониране/ и др.

9.3. Рискови енергийни източници - шум, вибрации, радиации

Източници на шум от транспорт

Основни източници на шум в населените места са транспортните средства. Интензивният автомобилен трафик е основния фактор, който влияе върху акустичната среда. Автотранспортният шум е в пряка зависимост от интензивността на движението, скоростта и структурата на транспортния поток, пропускателната способност на пътните артерии, възрастта на автомобилния парк, вида и качеството на пътната настилка, ситуационното и нивелентно разположение на пътя и характера на терена встрани от него.

Основният шумов фон се създава от автомобилите – леки и товарни и тези на масовия градски транспорт. През последните години в резултат на масовия внос на автомобили предимно „втора употреба” автомобилният парк е основно подменен. Въпреки че повечето от автомобилите са втора употреба, нивото на излъчвания от тях шум е значително по-ниско от използваните преди това, но същевременно техният брой се увеличава интензивно.

Източници на шум от битов характер

На второ място са локалните източници на шум и шум от битов характер – строителни и ремонтни дейности, товаро-разтоварни работи, събиране на сметта, игри на деца (училища, детски градини, детски площадки), разговори, викове и др.

Следващият по значение фактор, който влияе върху акустичната среда на града, е шумът, излъчван от заведенията за обществено хранене, увеселителните заведения, различните сервиси и авторемонтните работилници, разположени в непосредствена близост до жилищните сгради.

Индустриален шум

Шумът от производствените дейности засега е на трето място.

Йонизиращите лъчения обуславят радиационната обстановка в даден район. Радиационното състояние на околната среда се контролира чрез измервания на естествения радиационен (наречен „гама”) фон, а също така и чрез оценяване съдържанието на естествените радионуклиди Уран-238, Радий-226, Торий-232, Калий-40 и други в различните компоненти на околната среда. С това са ангажирани Министерството на околната среда и водите, Министерството на здравеопазването, Националният център по радиобиология и радиационна защита и други институции чрез своите регионални поделения. Радиационното състояние на околната среда се контролира чрез постоянната мрежа за радиологичен мониторинг на околната среда, извършван от ИАОС чрез Регионалните лаборатории.

Нейонизиращи лъчения: През последните години се наблюдава неимоверно нарастване на броя и видовете източници на електрически и магнитни полета (ЕМП), използвани в бита, за производствени, медицински, търговски и др. цели. Такива са радиото, телевизията, мобилните телефони, компютрите, различните видове електродомашински уреди, в т.ч. микровълновите печки, радари и др.

На територията на община Симеоновград съществуват многобройни източници на ЕМП, които дори не са картотекирани. Основен проблем е многообразието както на експлоатираните телекомуникационни системи, така и на ползвателите – ведомства, фирми (частни и държавни), а също така и тяхната динамика, във функционален и териториален аспект.

Мониторинг на електромагнитните полета в жилищни територии се осъществява от РЗИ-Хасково. Целта на мониторинга е да се установи съответствието на нивата на електромагнитните полета в обследваните обекти с действащите норми и изисквания на Наредба № 9 от 1991 г. на МЗ и МОСВ за пределно допустимите нива на електромагнитни полета в населени територии и определяне на хигиенно-защитни зони около излъчващи обекти (ДВ бр. 35/1991 г.; изм. ДВ бр. 8 от 22 януари 2002 г.).

В Доклада за ЕО ще се анализира съществуващото състояние по отношение на източниците на шум, вибрации и радиации, местоположение, характер и степен на въздействие на различните източници, гранични стойности на шумови нива за различните територии, оценка на доминиращите за общината и населените места видове вредни физични фактори.

10. Здравно-хигиенни аспекти на околната среда

В точката ще се направи оценка на здравния риск, която следва да отразява аспектите на човешкото здраве от въздействието върху околната среда и характеризирани източници на вредно въздействие от реализацията на Общ устройствен план на община Симеоновград. Съществуващото състояние ще се използва за анализ и оценка на здравните социално-икономически въздействия от плана, който от своя страна е база за определяне на ефективността на прогнозните мерки за профилактика на възможното неблагоприятно влияние на околната среда върху здравето на населението.

11. Евентуално развитие на компонентите и факторите на околната среда без прилагане на плана

Оценката ще бъде представена за всички компоненти и фактори на околната среда по отделно.

III. Характеристика на околната среда за територии и обекти, които могат значително да бъдат засегнати

В точката ще бъдат идентифицирани вероятните засегнати територии и зони в резултат от прилагането на плана. Специално внимание ще се обърне на зони и територии с особен статут - защитени зони по Закона за биологичното разнообразие, зони за защита на водите, обекти, подлежащи на здравна защита, обекти на културно историческото наследство и др.

IV. Съществуващи екологични проблеми, установени на различно ниво, имащи отношение към плана, включително отнасящи се до райони с особено екологично значение

Ще бъде извършен анализ и оценка на съществуващите екологични проблеми, установени на различно ниво. В резултат на анализа, ще бъдат направени и основни изводи за екологичните проблеми, за чието разрешаване ще допринесе прилагането на новия ОУП на община Симеоновград. Също така ще бъдат направени изводи за възможността определени съществуващи екологични проблеми да се задълбочат в резултат от прилагането на плана.

V. Цели на опазване на околната среда на национално равнище, имащи отношение към плана и начинът, по който тези цели и всички екологични съображения са взети под внимание по време на разработването на плана

Ще се опишат целите по опазване на околната среда, залегнали в различни програми, планове и стратегии и начинът, по който те са взети предвид при разработването на плана. Като основен критерий ще се ползват целите по опазване на околната среда, залегнали в Националната стратегия за околна среда.

VI. Възможни значителни въздействия върху околната среда и факторите, които я увреждат и връзките между тях

В тази част ще бъдат анализирани възможните значителни въздействия върху околната среда в резултат от предвижданията на ОУП. При оценката на евентуалното въздействие върху околната среда ще се направят подробни анализи и оценка на предполагаемото въздействие върху отделните компоненти; ще се отчетат и вторичните, кумулативни, едновременни, краткосрочни, средносрочни и дългосрочни, постоянни и временни, положителни и отрицателни последици от осъществяването на предвижданията по плана. Ще се извърши прогнозна оценка за степента на здравния риск и възможността от възникване на неблагоприятно въздействие върху здравето на хората или околната среда, включително вследствие на аварии, размер и пространствен обхват на последствията /географски район и брой на населението, които е вероятно да бъдат засегнати/, ценност и уязвимост на засегнатата територия /следствие на особени естествени характеристики или културно-историческото наследство, превишаване на стандарти за качество на околната среда или пределни стойности, интензивно земеползване/, въздействие върху райони или ландшафти, които имат признат национален, общностен или международен статут на защита. Ще се предложат реални мерки за предотвратяване и редуциране на тези въздействия. При оценката на евентуалното въздействие от реализацията на предвидените с плана дейности върху околната среда, ще се отчете и реалното въздействие на изградените обекти върху компонентите и факторите на околната среда.

Предполагаемото въздействие ще бъде разгледано, анализирано и оценено в Доклада за ЕО по компоненти и фактори на околната среда.

В подточката, отнасяща се за човешкото здраве, ще бъдат подробно разгледани изискванията за здравна защита.

VII. Мерки, които са предвидени за предотвратяване, намаляване и възможно най-пълно отстраняване на неблагоприятните последствия от осъществяването на плана върху околната среда

Ще бъдат представени таблично мерките, за предотвратяване, намаляване и възможно най-пълно отстраняване на неблагоприятните последствия от осъществяването на плана за околната среда и човешкото здраве. Мерките ще бъдат мотивирани, в т.ч. и по отношение на очакваните резултати от прилагането им и ще бъдат представени като: мерки за отразяване в окончателния вариант на плана и мерки при прилагане на плана.

VIII. Мотиви за избор на разгледаните алтернативи и описание на методите за извършване на екологична оценка, включително трудностите по събиране на необходимата за това информация

В точката ще бъдат подробно разгледани алтернативите, като задължително ще бъде разгледана и „нулевата алтернатива”. Ще бъдат посочени съответните мотиви, които са довели до избора на разгледаните алтернативи.

Ще бъдат описани методите, използвани за разработване на ЕО, както и трудностите при събиране на необходимата за ЕО информация.

IX. Описание на необходимите мерки във връзка с наблюдението по време на прилагането на плана - срокове, отговорници, санкции

В точката ще бъде направено предложение за мерките и индикаторите по наблюдение и контрол на въздействието върху околната среда при прилагането на плана, в т. ч. срокове, отговорници, санкции. Мерките ще бъдат предвидени като част от общата система за наблюдение и контрол на програмата.

X. Източници на информация

В точката ще бъдат включени всички използвани източници на информация за изготвяне на доклада за екологична оценка.

XI. Приложения към доклада за екологична оценка

Под формата на приложения към доклада ще бъдат представени:

1. Справка за проведените консултации (съгласно утвърдена от Възложителя и компетентния орган по околна среда схема за провеждането им). Ще се използва следната таблична форма:

№ по ред	Ведомство, организация, с които са проведени консултации	Дата на получаване на становище	Изразени бележки, препоръки в становището	Приемане/неприемане на бележките, препоръките от възложителя на плана и експертите по ЕО и начин на отстраняването им в доклада	Мотиви за приемане/неприемане на бележките, препоръките

2. Копия на всички постъпили становища в резултат на консултациите. При изготвяне на доклада за екологична оценка може да бъдат приложени и други документи, свързани с доклада за екологична оценка на плана.

3. Под формата на самостоятелно приложение ще бъде изготвено и представено нетехническо резюме на доклада за екологична оценка, изготвено на достъпен за обществеността език, в обем не по-малък от 10 на сто от обема на доклада.

4. Списък на експертите и ръководителя, изготвили доклада за ЕО - с подписи на съответния експерт срещу раздела, който е подготвил.

5. Декларации за независимост и компетентност на експертите по чл. 16, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за извършване на екологична оценка на планове и програми.

Приложения:

1. Решение № 237 от 27.11.2013 г. на Общински съвет – Симеоновград;
2. Становище с изх. № БР-309/01.11.2013 г. на Директора на РИОСВ-Хасково;
3. Предварителен проект на ОУП на Община Симеоновград.

Дата: ..... г.

Възложител:.....

/подпис/